

D + w n - i m a r % k m m u l l ğ A b d a r r a % + m M a u

Vollständiger

Titel: D + w n - i m a r % k m m u l l ğ A b d a r r a % + m M a u l a w +

PPN: PPN621223093

PURL: <http://resolver.staatsbibliothek-berlin.de/SBB000017A600000000>

Erscheinungsjahr: 19XX

Signatur: Hs. or. 9876

Kategorie(n): Orientalische Handschriften

Strukturtyp: Monografie

Seiten (gesamt): 185

Seiten (ausgewählt): 1-185

<p>دست سوز باوره اولسوز من است ناز که حسرت و پرده بوسه دل سوز و حسرت گزیده اخ محال دشواری در دو عالم</p>	<p>ما غنی تاریخچه صد سوز یاران محروم داغ و گل برده صفین او ان بگرار کرده هر چه گشت رایش بگردین</p>
<p>۳</p>	<p>خسته او و قبله من دیگبارن دنام ایامه و کام اغیارن</p>
<p>ناملت باو کوسم کو توه تا که تو بوزام من وی در دوه تشیف باوره حیرگان جسم بو</p>	<p>دل ایرتیم دای و نوتوه تو بود و وه من وی مردوه بل وی جسم خمی صبه لامان کوه</p>
<p>۴</p>	<p>هر کس جنبان بهو و لای من چشم چینی قحان زو بهو کن</p>
<p>دل تم گرو کم کم گرتوه کاوون صفین هوا کا مرگ زامدار کاپیت لال بام بچینت حبسته خفت من و تو بلاد زامان اورون</p>	<p>دین کور نامسته هرگز ترش و لایان پنهان قاتل دوا و تدبیرت بگردن پر زام چینی نه ستمت نه چشمه حیات او مان ورون</p>

خیال خاص اینه تو کردن بنا
 تا چند سوات دو اولی بیاید
 تازه و آنکه عشق منزل کردنی
 خصوص وی حسته خسته زخوی
 موشت نتوی کاخ دماغ فزان
 که بود جبین نراکت چنین گل
 که بود جنج خندان ناز هوا دور
 که بود پیکو طرز ام نسرقتس
 ار استگارت جود دامن
 بنوت رخت سخن اما آوردت
 بی چیز تاجات هم معلوم بین
 بلام یہ رویه ابتدا مشتقن
 دخیل سر سخت به هر بکر بازی

بیجان مبنو جیا و مردن
 ببری و بنا لیکان تسم کن
 هو سبای ماثره بال دردنا
 گفتنی نه بجای امره امری
 ورنه چه خیرت قائل دیار کن
 چشم بود ابو بنار دشت طر
 مرا میرزای جو پر رومی و
 یک بولک شای اوزین گفتش
 دواى غلصی و تدبیرت ایدن
 را و به بهیل مرد او مرد کردت
 صلحه و انکس درینش نمن
 حلف شده تا و یای عشقن
 نازی صل سر بر وجه تیر اندازی

نه دله بر ضق کونه پنجره را
 مای لذت دارو تیر و شون تیردا

۵

بهر ای مولت دور هر چوت کرد کرد

پنجه شادیت به بیخ بر آورد

ایسه آئی تالی و قین کردتی پیش
 باری آرمیت کردنی کانی
 ترس سبب ما رحمت جلالی من
 کای نالای ماچی گیت ناوردن
 من دروم بی کاز نار دلیگرن
 بی شیطیش هر سر قارش و فانی
 در برسات دردی دردی تو تر حنی
 امانت اودیت بالا عر طرز
 بل دل دیش کرو میت کاز کش

ابرسته زام لابررت پاپیش
 طلات زما کردجه بی انصافی
 جور دبران مینه نرای من
 بوی شامه ایش عشقت نکردن
 هر از نامم زامدار تبرک
 مزه قی لذت جفاش صفای
 بیو ما چون آخ بی دردی منی
 عرض کرن جباری و صد سوزیز
 زور دو و بازوی غره و ناز کش

پیانے پیانے دله تنگه نهر خندان برو بخای غننگه	۶
بردش د خاک کرد بخش و گرد	ترسون اردن قبل سرد
وقت تا شا آور گزیدم شمال بشا نو گردش ندیدم	۷
بیایم ز وفا و منوشون چندی رحمت و بیانی می گواید گرمی کز آن بزم همیشه کم نین	فردی نانه اول و نیمه کده کن کوا دیده جگر سینه برجه تا و هر اساسه همنه به لام جم بین
چه اجدعت کین صعب شرط چه اجتنابی وی کباب تون	تصدیت ۸
خیل خانه کیفم هوار بزاوه دلگه سرش دیم رزاده نزرعه هستم شسته بر دوه	هناسه سردم ندرل خزاوه دیشومه یفت تم آیکزاده جوی چیه شوتم هم یخ کرده

نشہ و خفت سخت اماں ازین
یا شنوی مری دیت ازین

۹

آآنی تو دلہ پر جہ در د

آزیم گردن بوری بیکر د

غزین قدرش نگا بداره

چنچ جزیدیش بن آواره

فزارش بنو لاورد در
صبحی و تیری شش کی حد نغ

۱۰

در مان زامان بے قرار کم

تسکین دلہ پر جہ ضر کم

پیا بے زبرد دو دیدم ساوا

نا ملت کیات ولای منے یاوا

کڑہ مری دیت اظہار کورہ

در و نت و کل جوش آورده با

کلنا توه زام کورہ در و نم

دیونا توه در دلہ پر ہونم

دک بے بلد با کی پیش کرکیم

غازی ساتھ راحت بودے ویم

سخن حکم زوض و مجرا نم وردن اجرا کره تویج نام کردن	"
فرد بی و طوقوشی نگردنم نوستاش آدیج کردلول سنخه هوا سرام و صهر آوردن دسر برزانه اختم بدو و بار	منندن طاقت فردان کردنم در فلک کردش ندانرو بخت آرزو دیدار یار نام کردن بگیلون چینی ما مضر دان و شاد
وروستاش نریج ندینی بار چند جا کردش اندیج چون جار	"
سره تا تسمیت سیرسی رازان نالہ فرما در زامت سخنان جوق جوق سیاهل ششی بی ایلخان	نوی گراوه لب نازان و سیروی دمای کوچ بگون بختان چون خض دلان دلان برداخل

۴
 سراسر عرضم من لا بکرو ۵
 مالاش بر جسم و در داو کا ک
 هر سمت نه لا بر چشش
 کوچه خیرت بر امسال چون جبار
 و حتی چون سالان و در دست آورد
 پر سا کون چشش پر نش نمان
 ندیده شادی دیدنش تار با
 جوشش بر اصبون شار زور دل
 و از آرش سوزد ندماغ دم دم

خینخانه دلاک ناله و رده
 هر دو هموار گش مافته دارک
 مالات و احشام ویت مدرنش
 تالا سراسر گئے ایل ز مالان
 پرستانه دلاک لور یای آورده
 چنجه تالان بردان جو اور آمان
 چه آشنایش طاق ت بزار با
 سیروان هونا و در نش کل کل
 طاف مروت سر آ و هر چه نغمه و حم ۵

منمانا چمنخ حسن سیتش نرودی طاف
 بدم چند بتی ماما گنوشم
 گرمه سیر دل سیا سایشن
 مالات شادیم یکسر قرا کرد
 سیا مال عیش تنخه تنخه کرد
 مزج باره بر منده هوارا

عدش پنوش شستی کرد
 هوای مازده طاف برده بهوشم
 آکی بستم طغیان ویران مالیشن
 کوره سوچایی درون پر در
 گزده ریشه بای هتانا سرد
 ههتا و مال یاوان هوارا جار

چورکه سراسل خشم به شمارن
 خیل خاتم بر ریج تا خیل او خوارن

۱۱۳

خالو کم ترسان مانا تا ویر
 تو سه کلان و جوی درد آور

مانا تا ویرد مانا تا ویرد
 بهار هوارا برده سنز زمین برد

+

سوزۀ یاد خط نزن لاند
 صب شوی نسیم دست صبر
 چون دوزخون پری خاوران
 صفای سیرانگه طه سر مردان
 چنچ فضای کیف برگ صدان
 من خود وجه تو چنچ مرده مرده
 اسسه پنچیر ماوروم بریت
 سونای رزم مادی و کانی
 صب نجاسوسکه مده سر بزبان
 شانای و پیل لوطی در منزل
 خارا و خانان طاق قول لول درده
 درستی و ملت قضا و خیال طوار
 دش دماغ دلش در شکل شده

صلهای بالای حال دل ملد لاند
 بوی در کمر کشند بور کمر را
 تم جم با نروی آوان تا ویران
 منالوچه بزم جبرگه ما مفران
 سملوی سزناضرنپای در بادان
 هر نام نخیال سال ویرده
 دست طیار مکر چون کی مرچون
 مانه و صنات سیتقه مانه
 چنچ سومای خورشید شوق مرده مرده
 موسوی سرتل کارخانه مرصل
 چنچ نکای دلبر هزاره کرده
 نار و ناله و دود برق درعه و بر
 پیوه بر حسته صد سودا پیوه

خادواد چ پنجر چشم و لنگاره
 صنمات و بید یک سده اونا
 تو گل گل گل چشم مکر دی
 مکر تا شنوی من سید کند
 شتر تر بار اشته ز ما بخت
 هر لاد همش مدای دوش دیده
 باز ره بر تاف بوجون تل مرد
 دما اید دل کرده پنجر حاشا
 لرزه صد طرزه سوزه دیار
 شنیای همدلان و گوشه نورد
 شادی و شای همش هم دغم
 ایسه و اناس حریت هر کاوام

تک مداین ولای کوی آتشکاه
 یک بیم چو سگد قله قزاق
 پانز پای ریز استم سور دی
 دو حاجه چقال مینای نزوی کند
 تقها زینکیا کله فیه کل من تک
 هر سگ پادشاه دست داده
 هر بر ربه نوهر د مهر د وینه گرد
 هر لاکر دیم زهی تماش
 خنده شکوفه نامان داران
 بخش می چین چین دروی چنودا
 چوی جبه لامان کم به هر خم به
 لال و بد حال آرد لان ماوام

نه آویز نه هوشوق نه تو دیاری
س بوجانه زام بنو کار کا

۱۴

چه کام از زوت شگایت کردون
رو کردون اولار دوس ویرده
دکابه من تشریف حضور بردی
چه ناماے دیم خجالت بارم
تو خطت بزرگنای سودی
هر روز بارت مزارت اما
زوان بی تاری بر چه دهاده

کام تیر به فلک مذات ندرون
چمنه بچیدن زام دست تو کرده
از ز تو هر چند به میا کردی
من تنیای دیم مدد از ارم
ای به وفا دیم راحت و شادنگ
ارجسته خسته زویش نفا ما
ردون و سوز غس ایر نماده

به این جو شتر مرزغ از اداس
وسیل رحمت ابدی شادینی

۱۵

تشریف و خیر باد و لامان
و حسیک نامر از طیران دسازک
پیچ بدان چینی زمان کار کا
منه شگایت ازیر به میل
بود از انزه خم بدین و باد

ماموس کی سر ایل شیرین کلدان
نه سنوی بدکار نه بوی بدوازل
شما وان چمنه سیل دیده چمنی
قرنه سرگذشت سنزای در ریل
ساتی به ویمان بنشین و شاد

نظام	تا فلب دیان لای را گزرد بویخی حشیش تا نه شریه سردا	کافه ۱۶
------	---	---------

آمان می آمان تن و جا است بند پای رشته و برن تون	دل و دیوانم همش و است چون گفته کاران دشون تون
--	--

معدوم	تن چون سانسگ نواهاران پای شکسته در دمای یاراک بن	جواب ۱۷
-------	---	---------

<p>آی آ سی سراسر اقیانوس کرد اظهار کرده بیت پری آمانی طر گویا جلالی تو دلای من آمان هر جنسی جنی جنس دشمنین گمان از دشمن گمان دل تنگی دل دلگه میشن خیلین بر شین او الوده خم ادر خرب رود آون و او بید اید کولید کولید</p>	<p>همی نظام نزام نامت تو لار بد جینی کره گرم زائله شکل زور آوردن پیش سوری زان مزانو هر کس چه هر فان کیلین بی در داو بی در دنج او خج ندینم چشم الایم نین بن آون آف و داخ اید مناسه سرد آوهر ناو تا و تا و اید اسرین چون</p>
--	---

✓	ملاقاتان نظام سرمردن کام ویرانه شان اودان کردن	۱۸
---	---	----

اشو دیارن با لکم بخرمن
صدان زیل و بم نیت صد طرزک
موش بهوشن نام قامت قاف
عچی درنگن سا مکر درنگ
هر طرز ی بی ویش بگرد ازی
بجو شو هر سن زقد ناله ویش
هر مقامیوت جگر تاون بو
آر صد آی در ده خیا کشش بو
همی پیشوی هر س همی شیوای قام
من و طروش صفا ی کردن
ساد صا حب زینه هر کرب
جدان هر کردک و صدایون

زائله سمطور کلم و گرمخ
خفتش دیشن جسم نام فزک
بور هر ازین میوم ندر ماخ
فدا پر سخت بم بی پاور و ذک
گیر و نذر ون هر سازی گازی
بنوشو هر کس و پیاده ویش
طفه بخاره دلاک لادون بو
هر طفله که آ سا بلکم هر دوش بو
همی عقد هس همی خیال خام
هونی یک ترین تا در وی مردن
تعلیم در آی فسر و نغمه
جوان هر دردی و نایون

۱۹

اشو و هر حال شو سر و مردن
خدا س مرگ سحر جیشش لرون

۱۹

روشنی دیدم سرمایه شرتیم
چون و چون و قام لستوی دل

مزه بزم کیف دل خم و نیم
دقام هم جبرگم بدن و چلدا

<p>مزرعه خارج ان سیم کالان اگر سنگ بسا مکر دش و گرد سرا پای تنش مارا گسته بو</p>	<p>تا قی من جگت سر سخم بالا ورنه من بیطوره کیم جفا و درد دک اجل و دام بجرال بسته بو</p>	
	<p>۲۰</p> <p>سیم ننوشا می بیاله " مردن ایته من سر شان دل سردان گردن</p>	
<p>درومان و تاسی نه اشنای نازک ترجه ناز جای نیاز کم بگیلو و هر دپای سارای چولدا بر قات و شک پر ترا مته</p>	<p>^{بسیه} بقیه کارخانه استای بغدادی سفسد ترجه رگ میت گاز کم چنخ کوکت نجنون بدوش و کولدا جارجا بو گشت در دنیا مته</p>	
	<p>۲۱</p> <p>شتری مناسم چه سرد مار ش زش چنخ بیدای نه سر سزار</p>	
<p>مردون مدوم و رویا زیندا دما ختم نه برج بی دما ظن ویا هو یا هوکی ریاضت کشتان چنه زیا تر مازم وز لپسک</p>	<p>اشو هر خن مانه کمیندا دل نه گردلول بی پردافین ساده ویش و عشق مولار در تان پر پاته میوز لیل و خلیل</p>	

بے رنگ درون جوش کل و کف
با بیودش و شس سوزده صد است
بونا تروه بود اسر و ۵

تکینک کزه کف و دوف
کزه نژای طرز شیرین آد اکت
خاص بنیر استیم و آسیره

بنا صحره سوزده
کفن حبه سوزده
بنا صحره سوزده

مل امشو خان شیرینان کلک
شا سحر چون بوگر اس فلک

در دار الاصل کوه
ستاره منقول تحصیل
بوده و هزاره کوه در شهر است
برده

ما شمال چند جبار را طلی کردنی
نه امجا امی چون آوج را نین
ایه تنوبیه نوزب سحر را
ساله تا مل کر بدیه در کت
بر جیش من بزن سعد ابرن
بول کردن و سر مرفت طارعدا
مساره طاله عینت نگاز که
مانه گوشه آوج خانه شرفدا
طلوع و ضرب صب الوار ان
بان مجوبیش سر تا د امان
چین گرتن و روک پیشانی چون آ

۲۲

چند شرف ولای بار آوردنی
نه از نیر و سینه دگر یارا نین
چون هر مناسم داویدردا
آنا سرینی آسمان رخ
جه گردین بر جان شرفنا کترن
خصوص و سر سخت جرفه چارمدا
خوار شد که آوج برج ناز که
نزد افشایشن و هر طرفدا
مساش ثبات در ده دار ان
جه ویشومه در دفتر انشا ان
چون زنجیره آووشنوی نسیم

دینه کوی جناب آب حیوانی
 شو و خد متش و حرمی سر دوه
 دیدت دانه رت رت تو ندورده بو
 دینه حرم فدا رضال الدت بو
 برسا کون عرض کر تیکه دو حیل
 دمار آزار تو شفته بی
 پیشه جیش آریا و ه
 جارجار نه نالش مفا میاره
 ثرار حرم لسان آریه بیم وردی

آدیش مهر و لال یما نی
 و خیم شمال وی گشت در دوه
 و دل چه دما و ندگر و برده بو
 و اچه کفارت بترن بدهت بو
 بدیه ترنگ چه شومی بین کیل
 تا چه باندا بی کسی گفته بی
 ارسنده بی چه گردن لاوه
 مدینه گاه بیخ زده گاه نامیاره
 فلک داغ و دل جسته بردی

سر وقت بندی رای فریاد من
 الرضا من و سن فلک دار من

۲۳

آوه لوای اضر آوده ناما من
 جارتش دیدن بالات محال من
 بدیه و لاده بو نیوت ساتی
 گوش دره لاوی منت کلازکت
 منزل بی یایان آرشه ضرورت

آزتر دیار و اده لوامن
 حرکتی و صلوات نذر والی
 سادلم و شن کر بالفتا
 بابو شنوی شیرین ازکت
 اضر سفرک رآه خیا حرم

دینت ترش چم میلیت ترش دل
 کز انز جنج بو آی دنیا ی بادی
 منغ شوی نالم جوش آورده بو
 یا ناسته برسین دیدم نفسی
 جینت ز حمت نظام کیش بو
 یا کرده بو صردیوانه مهر تنگ
 پله پیل بی زوق ز امید و تیرت
 یا حیرت و دابرت و دل مزه مرگ
 یا صرده برت صردیوانه دلگیر
 یا نذابت تو ز گرد هالاکت
 تو بوسه جمنغ منغ زود ویردم
 چیکرد بی حریت شانصهره نزد
 تا فلک لیمان دهبانه بو
 آفر صفتش دای دل جینت

رازت ترشه کوشش منزل او منزل
 با بیونه بین گردن آزادی
 سنگ اسانت بیدار کرده بو
 نسیم گرده آت برو پکسی
 کف بات و غار شرم ایش بو
 وقت نشانه دلال بی فذگ
 ازار دا بوتای زلف زنجیرت
 بشه ضدنگت دابرنتوی جبرگ
 چه تیر اندازی کرده بوت تقصیر
 پیری سرمه چشم کوهنفسه بالاکت
 و همت نثار محرومیت و مردم
 و ظاهربانش دهبانه کرد
 آر مریانه بو باشکرانه بو
 عمر صبارن جاری تر دینت

ورناسش از نیر تو بای سکت
 کفتن آو دیوان صحرا کی قیامت

صدای و شیون میونندو شمش
 دین قافله که داری میو
 بک در خم خیل ز لیلیم
 تو مایه روح عثمان و علی
 یک عرضی دارون او خرت خیر بو
 صدای مروان تمام قر کردن
 یخ کرد قطار آسان بویر و
 سر ز کسم آخ سوراخ کردم
 بور آزه تانای جوالان کسر
 حلقه چله پیش شکسته به
 بفرما یاران باران بدان سنگ
 بیکیای پای در رشته خم کلنگ
 بشو بدو دنگ فرسنگ او فرسنگ
 منزل آو منزل تا منزل که "بیل
 گرد سفته گیان هر اسانگن
 بنو و پاشیل پای قطار کت

تا سران آمان آر مندک هوش
 چکان زینت زینت زواری میو
 فانا قافله چی دادن دخیلم
 ترای تبارت امیر و
 سانی قافله کت ساکن نسیر بو
 بیج مروان ترشیم سوج وردن
 بازش بنام هفت و نش و
 ابجار و سوزن شره جوش دوم
 د بند هر با ویتی جگر
 قیاسه قایش یوسد حتم
 رگ تن تالی تالی داده سیونک
 زنگ و لنگ زانده صد رنگ
 و از ان نگردن بر زمین سنگ
 مردیاش بی سفر کرمیل بی
 بلام مرضی که جو آس نن
 رحمت بوداره دسته بارت

چه ز یه آوزنگ چینه خبر داران
 میرسو آکرین پر وفاد و بیت
 و اچه مرندیت تمام بی گرد
 یاد پابند از سوادای سرش بی
 بلام جتا شیر جوش بوته دل
 سسم قال سس سشوان بیدار
 رو کشتی بی دگفت سزون گفندی
 بازارش کس سزای بندش بند
 نه بازار اندا و بانگ بی شرم

میوشنا سوش آخر دیاران
 کون تبا باش سرقا فله نیت
 چیکه پارچی گیان پابند ازت کرد
 ماله پارچه گیانوش سرش بی
 دمه مناسه دون پر چه کل
 آشرخه پاکتا و رنگ و رضاش
 دس منمانا چه لدی بازاری
 کسی منرا چه سرایت و چینه
 عیله و موات وزانله گرم

۲۵

مای نارواج درونم تنگن بی
 قافله کم تا تمام قیامت لنگن

هوای ز سنا کخول بطن
 نشانه نوروز واده و مارن
 ماره طاف صف سنا و ک شادی
 کیفم و ادش و شش و ششی دسته گل
 بو ششوی ششیاک تای چندر شوق

بور در در در در در در در در
 با شاه آمان نامه نگارن
 صب سب سب سب سب سب سب سب
 نکوشه کله و نیای دشت دل
 مد و ندماخ پیر پیر دافع زوق

یه شحه حیات سرمایه تو بر
 آئی دله بی من هوناده رهن
 آئی گرم سوبت آئی اشکایت
 جد بد بختی ویم باورم نین
 دشنوی خیال پاریز می ریش
 چنیش دل آما آما شیده ا
 من خم هئی نانه چنیت آملو ک
 انسان با پروا گیان تسلیم مکرد
 آئی التفاته آئی وفا و سیده

ناغ از پیرم یه نامه تو بر
 آئی آسین گرم تا و تا و ر
 بین آئی وفا و بی استغفایت
 تا قین هار ان یا خاوم دین
 رخت رختی محضه ایش
 آسین جگرش دان و نیشدا
 او دله ونه پره گل بل گورد
 آوسنا استغفا و قین و سم ماورد
 ایله بد آئی تا و هر س چنجه سیده

آئی دله نازک خسته خانه
 گوش در بشنوه ا مجار بمانه

عینت پای آمام و زنجیر بستن
 روان بو زوتر ترش و مناسن
 اید سر خشمش و شک او کوتا بینه
 جگر ندیده و هوناور شتم
 شوی دینه من و هر دینیشو

از زین تن و ایش زامتا ختن
 قاصد و اچ بی سفر خاصن
 بنیز با تاق آما شان شیره
 سار و بود و غم بخت برگشته
 با سینه قیب هر ای تو کیشو

<p>رآنمزانند ضرورن آشوش کردن فره جار آمان بمانه مارو بدن بزاران</p>	<p>ورنه ساچونکه آسانت دورن دل و لایقون آمان صد آمان دل جبه طام زام حریت سرتان</p>
<p>بسیج مبه و تنگ و پیا نشه وه هر کی بگذیم بلبان نشه وه</p>	<p>۲۷</p>
<p>فلک وز خجیر باد ای آمان مستن هر کی چه باور هر چه ما رنان رآی آمانی قاصد آرزو ترن لم</p>	<p>تن وایش در زمانه خستن خم زده و خم کیش خفت بازان چپ گد در مسای دردی پدیدم</p>
<p>وشه هر چه تون هی ش دمان بیک لیل آمان و تو منرگان</p>	<p>۲۸</p>
<p>نانت بی فرضی دمانه یا وا بیشک ما نهنی ما نانت رآسنا آگاهیم نینا چند رو ویردن ندیم وچم هیلدکا ماه تو بی واده مصله ظنن آزارم</p>	<p>دیدم نو نام نذوقل سا وا آمرت دلگیر فرمودت خاصن بهدم چه حریت هر شتم دم کردن هر اید نزانل آرزو گیک تو سیرین رآیم خاصه سرکارم</p>

دل ریشک

مرگاه دیم مدل آوا بروی سوین
یه سیم آ سرین یه اشرفی رکن

۲۹

کفته بیم نه گنج تارکته حرری
شنوی زندگیم آ ما بودا
دک رستگار بیت آحیام کرده
ز کار ز امت بیدوای کاریت
یارم دلدارم غمخوارم تو نه
چند جبار ارمار حریت ورده بی
فتوای لوات و الوام و بی وقت
لال که بنو جنی آتش آورد
گوش بی من نفس طه اش ماتم بی
دل بی منزله میاش ویران بی
ای طهای من باز آئنه تو
بی سیر صحت جبرگه تا حضرت
من سیرم محال صفای لبطان
ویم چه ویم خالی مویج مدد چه دوس
دامانش لایق و می پرا ویزن

تشرنه گمان و لب سودای صبورکی
دم نشا ه فیت سراوی سردا
چیش خضر نامه تو ش آورده
یاوا بی پریم زائنه وزارت
سزافون نام فسر و پر شرط آئونه
بلام اخر تریا بر بخت برده
بی چیش ستانیت آدمکله
ز داغم رختی از نش طلب کرد
چس بی بی دیش منای کم بی
تن بی بارکش خسته تهران بی
چه دوای مدد خاکم و سر بر
معلوم بی دیم حضرت کیشان
تا آ و بر جیال طرد سیران
نام صحتم در دام رفیقم کوس
جو بونه فردم استغنا بیزن

شوره آریدن منگ کردنم سر
فام خدا حفظ دین پیش و غیر

۳۰

فرمات پستنج های روانم کرد
بر شماره و صد تا لدر دین که
ختم سواک های میتان بسته
رژور نیای محراب بنا سینه سرد
جی گوشه محراب فرنگ یا کوه
هونیای های کشر رشتنه درای

جلده جلد جام دل پر جود و
بر ترخ صحن بر کف نم بر سر
نیک چون من و وضو و مونا و بسته
رشته گوشه تار ناز خانه دور
دی وضو و نما و وی سواکوه
دانه مر جانی هر شس بهجوری

پست شماره ز کز کز ایش پیش
کافین دیدیم بیجم پست پیش

۳۱

آر بر ارض بوز و انم لنگ بو
فلک کلاک جن چینم کچ باز
ضای دیمه دل بگرم تاوان
دکا بچه بدن بیس مانده بی
کس برده بی کاه لاریان نظر
آم لاریان آو دل دس دام و را

جه من تا هر در صد فرستد
بلام پیش کردن مدم هر از
کار دینش استخوانم کلاوان
کیشک جی خیال ختم فام سنده
فرصت زانا بی ترمیه قاس
خبر بیم هر شس اما بوردا

<p>ساعت ایش سخت لادوی دی رُو و کای دیم نایچه دله داخ پره همون روان ترجه هر س و قطره دود للام و نالام حاشات مشکلن سبواسی تو آرزنجی زماندا</p>	<p>واتم چارین مریسون و پے شقلش تا نر وی گردن آری تا و ملو که اس سکه آ و گیان فدا تو بویه بلله دین کین گد رگ و دی ویراندا</p>
--	--

<p>۳۲</p>	<p>به نینم نکائی مکر و تاش چسپک و سینه مال بران کرد عاش</p>
-----------	--

<p>تاتن آو دای زندگانش کرد لابرتخته سنگ الحد سراسی اش آمین و بلا بالای شرک تتر درست کرد نه سیره بیجا بلکم او صلا نه ساع جاری نچیر گای ویشن و پاریز کم کم</p>	<p>قدم رنجه کر هم سراد که فرد حس کر گرد خاک جسته خسته یان نمانن زوسو و مر بنیر لسنش خج کل یا صل بویز و غزم سیرا شکاری بلدن مدیو مکر و دم و جم</p>
---	--

<p>۳۳</p>	<p>خدنک هینی هواد و ه و ه پر یو مرگ سراسی جام کرده</p>
-----------	---

<p>دله دیارن بے قسارن</p>	<p>خسرت صحت راکه یارن</p>
---------------------------	---------------------------

<p>آر صد رحمت منده خدنگنی بلام با کسی هر چه تا سن بیش سر دوشم در فیتی تو من بازه دین بجران بالاش</p>	<p>شاه گمان نذر دل به سنگنی مانسایه یانه هر شمنده خا صن و ز بای جنبش خدات چمنی بو آنه تو وصحت گرد پایو بالاش</p>
<p>۳۴</p>	<p>بلام مادت بروی فقیر و ه چون تیلیه و زام سودای تیره</p>
<p>چکانم قامت کفم خبارن طوفانم گردن کفم کبیرن سآه ساد خیل جام می و کف خونه به فرصت جباری بخاران چپ گرد ج خاطر ویش هر گز نبرد ایچ با سآه جبر گمان جم بو</p>	<p>زردی نرودی دل زوقم دیارن کف های شادم خار تے شکستن درویش آمان کفی نرودی کف هر پوست دشت هم به دین یاران که به جامه پیرجه گرد نکر ر له در مرض صن آر صد که خم بو</p>
<p>۳۵</p>	<p>من ناله و تودف آوصافه یارود منی قبر در دینت کردن و رد</p>
<p>هر چینی ناکاو دما خم تم بی برق ویزیکه "خسراش وهدا</p>	<p>سباه هور هر تکلمه جم بی پلوسکه سیلاد آمام و جهدا</p>

خاشاک هستیم لافا و برود ه
 زانام هم در ک دل کوس نوشن
 فامام جوش درون هلاجم نکند
 نک جن خیال خالوم بزی
 سر مردا که هر د منزل آو منزل
 دم بد عهدیش کرد هوا سنده
 چه بی شرطی هر زانکه سخن
 رحمی کرد حال جسم از نازند
 هر جا چون وقت حری ز مالان
 گنج هر در منج هواش پر کردن
 کا ه گنج سرم نیک و د
 چه گرمی هوای گرمه کوره میل
 دیت آب و نرم دیت نردی م
 بلام شینای تان سر سرمه بیگرد
 هر سو بریز آسری نال تاوتا و

درون پیش داهل و برود ه
 گرد لولشن آرزو تو شن
 و هر حال نه بن سلطان و سرد
 دخیل تن خستن و جگش نازکی
 دل آو سون کن منج آو سون
 تن حرمند به جیا مننده
 دیت یاد زده مای نسیم و سخن
 تشریف بر بدیه و بر نازند
 سیار تار یک جسم مالان
 آنه یاتا نکه خالوی تا مضمون
 کا خفتن نتوی خفت و فاودا
 جای تینیش کم کم جسم بین کیل
 دستوی فنک دلش بیدار کند
 بیخ آزار ندد و سالی گردن زرد
 دناله گرم آیدش در جوا و

واجب سفید شدن تا توانا
 به بارینت به در دشگر

درم خستن گفتن هر اید مو انا
 به هر آرزو به به شری دل

۳۶

آجل نیم رستی با قین سادی و بی بی
 جود ما بختا مر نمانت

من پیسم زانا تو پر مینسی
 هر کوره حسیت شود تو نندا
 ایله دیدیم کم اید دیا رین
 آمشوی و گرم یاران گمان
 بوبر به دماخت چون بوی وز زان
 شرط بوتای در دوشنگوه
 منسی پیش از زنگ و فزاک در
 دین کور محراب لاری خوش
 جسدان هر درون سودا بی شو
 جوشنوی ناله شو سوزاری
 هم نم ندوتوز حریم چون جباران
 دایم هوای یار پرینت بو

در دن جبارده سوت کیلی
 بردت دان و قال و فغانه بچوندا
 آرجیوت کم بود و فغانه دارین
 و بار خاطر نازک فزانه
 مدونداغ سخنان قلده خان
 سرینون کاسرای سنگوه
 پاراسانکت نگه و دیر
 زینو سرمه گردکه گوشت
 نازجو صفحی لاسوزده و سول
 سنگ اسانت نبوش سیدری
 هر زان کرد و بل جوا بی یاران
 فونسی کسی جانینت بو

<p>بواجی ہی آخے بے دماغ دارویم ہمردو بودم و سرگڑھ دوا</p>	<p>بلیت برزان بکیر پریم من ویر ویر گیلون و ہمد آو مردا</p>
<p>تارینہ و سخاک چون طریق دافان چند دماغ سین سخاک پیچ و باراطا</p>	<p>۳۷</p>
<p>سراسن کنش و درون یاد آخے بے سیران مار دم و کلرما</p>	<p>طریق و آہر جری تو تادان دین بے صفایار ان ہمد</p>
<p>یاران گردن سن و تانی تولا بر خیال منہ کن توئی دروندا</p>	<p>۲۸</p>
<p>خس چہنہ ویکہ کار بنوشاد منہ درد و در تو انام وردن سیدارے نظار بوجون نیا و و مار در ویش نے چی چی دغی بوی تاشیر بزم بدرقہ را بر رؤ آویاران بر پشت او پناوہ</p>	<p>ک در گم و خس چہنہ و بیا آزیز و کرم من طلب کردن طریق چہنہ و شش بنو کین چہنہ ستاوہ بے آمر فرماک آزیز تا وک بل بال بیداف تاقت آویا ب دغ آسا برسوزناتہ صد اوہ</p>

دسی گیر و دی سر صدائی نه پی پی	تا ز انتهای آو سر صدای نه
--------------------------------	---------------------------

چون پیله صاف درون جسمی کیل	بنا نوز خاص خاص چهره کیل
----------------------------	--------------------------

۳۹

<p>چون دگشادی منج بای جری کیل یگج سرکا وان چه سردی بین کیل بسدس بی چند ریزه طه ریش قوی کول و دی کول بی زرد آورد کوچ کردن خاصان چهره ایله خان روی حشر در کردن بگردان هوسه نوز زاره کله و آو کله و ماجی آوی در درجه اش وردن دینه عقلم پی ریشه آرواد هر سدی پی زلف نازاران قازان جو یاران آواته و ازان بی لیل آخ آمای چه لیله خواه</p>	<p>ریشو م برد آو هر دشته نوسیل بو مدان چون بوی بو فانی لیل بل خا کیش کردا و سردا بی ویشا ماسا و نسر آو رزان هرزه کرد واده و مهدا دیان چه دافان بی داده پیر کردگان سردان یگیلو آسین سرزوتا و تا و یا سچول من بالای آسزنگم کردن بسته بر جسم خوی موت زنگله زنگله بسته وه چه دانه دارک قطاره بستن مکران رازان بی آخ داخکت دای و آخ داخوه</p>
--	---

جسم انان گل گل تازه کردن گل
 جسم سیا و که و ناز دیا که
 مالار سرستن و شنوی ای لاله
 شمال شوهر گیر بر بے درخت
 هونه سرد جسم و ستا و ندا
 زردی رنگت نو لکت نوزل نامان
 پیر سو بوسید با سامانه
 و اچه پر چه تو چه ویش فراموش
 دیدی سینه خیال بالات هین شد
 سینه گیلک بودد صر زرو ندا
 ضایفیش چه گرو برد با
 یگج مورد پریشش و ناسوه
 آرزیز شوخ و شنک نیرن تان
 فر و سکن آوزید با پای مرد در جیل
 سرد لیده که چه رم جیا که
 بو نو پا یخزشش نامان زمانه
 سید و تم زردی دیر و دل و گنج
 تم طر و مرد ز اخاک کا و اندا
 تالیش معلوم بو ز پائیز آمان
 مای چه خبر کن چه دامانوه
 من دیم تو عاشق نشندی و گوش
 آ که خا و نین بهر رو پیشد ا
 با بوی در و ماورد و روی ماندا
 بای هاشه سرد گنج هیش رده
 سر و ده پریش سوات نرو و تا سوه
 آه سو بے آه و س رفتارینا

جسم انان گل گل تازه کردن گل
 جسم سیا و که و ناز دیا که
 مالار سرستن و شنوی ای لاله
 شمال شوهر گیر بر بے درخت
 هونه سرد جسم و ستا و ندا
 زردی رنگت نو لکت نوزل نامان
 پیر سو بوسید با سامانه
 و اچه پر چه تو چه ویش فراموش
 دیدی سینه خیال بالات هین شد
 سینه گیلک بودد صر زرو ندا
 ضایفیش چه گرو برد با
 یگج مورد پریشش و ناسوه
 آرزیز شوخ و شنک نیرن تان

<p>دین دیدت و چشم مداران لذمن بود اگر گریه کردن</p>	<p>جلو صلو کله سستی تان ز سستی بای مردان ایله خان سران</p>
---	--

<p>تا گیران یاران آهوان رتم م باجت و گردن خراجت و چشم</p>	<p>۳۰</p>
---	-----------

<p>یک اشودن در دیشی های درویش روی کا پند و تو بیخ و هر طرفدا روی تو بیخ آوله سعدوی بخت همور ز سنا ترک خا و شیرین کر عالم گردن وطن در س خیر دارن خفت بوبرت تا آخر نفس چه جوی سوز طر آویش چنه آود مرینو چه تو ظر یفتر باوره خاطر ناباکی کردت چه چشم همور گرجون سید وارله</p>	<p>بزمی تا مفردان یار موبت کیش باور نوره دلو کله در فدا روی پند آویاراک طر محمد حجت واصه می دله آینه با خبر شون خلو تن نال با آخیران نوامهک بو تو زینا س دیدت تو ز غیر نشنش و نه آر تو بنیایت پردش ناسر اجبار یاد کر هر عیب ویر دت سرافکنده بر چینه سر سارن</p>
--	---

<p>بل شو رو بو آو کر م فراوان بایت و بابت سیاه نادان</p>	<p>۴۱</p>
--	-----------

<p>کم کم جوایش آورد بریش مرد سردان تزدان برتا مفرد بی پای دل طوڑ داو آماده کرد شمال مشا زشس بی لا و بولا گوشه چاک هر دو رند و جدس</p>	<p>و تارک تشریف خانی صلح مرد جم جم سوسنان لظوق طوق سرد و روی زرا خاندان جیوز لول و رله بترزا بو جمن طغرائی تاناره نرگس و شمس مد یو لکن آوکس</p>
<p>۴۲ معدومی عظمت تا چند دین چینی گوش در مایه چو پیش سحری نه چینی</p>	
<p>فصد آگاهی درده داران بینی عرفانش ز کاش بنو بی بی بور آرزو میوش نه مانع آبی صبح خاصه و فرصت زانه</p>	<p>دله واده صبح زود تارانش هر کسی دانش هم فاش بنو کرفتی دماغ خاص دابو پرداخ جی بوی ییلا بخشه بی بشمانه</p>
<p>۴۳ تودایک و شون چند صبح زودا کو چند صبح بد یو و شون تودا</p>	
<p>صفت سردی زات و پرده کرده بیچ نیت آنگ او دیم پرده</p>	<p>هر پرورده نفس گناه آورده پرده بی شرمیت پرورده</p>

ستاره لاودا ومانند
 کردم و حامی رحمتک و تیش
 ویرد ز انانیش سوسای آوستی
 جود ما جبار کرده ویرد هم
 مرده لایقیش ملاکتی و کن
 مای نای نای سطر ب مفا
 تا و مانع فی بزیم شاه ساز
 سوزش زود در آن دله تدا
 هر ای و ش نفس وصلی و حضرت

کرمی شوی و شانتدا
 داد تا بزیم گرم خدمتک و شیش
 آخی زانای آ و حش کرو چنی
 ج حالت سخت و خیز خیز بر دم
 مر لطفش بریم خجالتی و کن
 دوش انتظار کت قیاس جای
 مانو تا آمد و زینس مانو
 برشته و شیر غیر بدو و مهدا
 سوسون پریم چنی شوی صری

برود صد سال انتظار کش
 لذت بر وجه دیدار کش

۴۳

دی من و مارک پنجه تار من
 صبح شوی سوز خنده کرده دم
 پس طردش نمیشد کم کم
 خم نیم با نه های پیم بدو خبر
 ج صد بر شین هر تیکه ای

سروخت نامن نو و ما ر من
 و کرده که بد غم و سیر دم
 آئی سر آ و سرن در بنده چیم
 جد در کار هستی تشریف بر آ و سر
 نمندک طاقت رای پرده دارم

خیال آنکه نازک ناز اران
 اندم خمه کنی بالامایا نیم
 آندیش طره لالا نامان
 لایه دانه اسرین و تا و زانم
 یه تار اسرین خم کور آوردم
 لیدر نوانی وی چند فرودوه
 رحمت جتاوان خم فداواتر
 ترم منی منی دکم برمانا
 آومتا و نرم را اند ملد و نرم
 سر تا پای طفل دس ما در پیدا
 جوانیم پیری آوات سوازو
 و اسرین خجنت خد متد تو

یاد لوی زلف شیرین لغار ان
 آوین و چین صفحه است نیم
 مکره دانه خال نرینه خردمان
 آوتانه دین سونا بیزا من
 سطر بیکمان بالاکم و دردم
 سادی سخاوی من و دم در دوه
 یاهدنگر من گرم آوان تر
 بر تون و طاق دانا و توانا
 ضرب کرده ویم و فضا ترم
 سیند بر دم خجنت کرده دم بیدا
 چون فکر فضا پزده نازو
 بو عدالت فضا چین بو

پرده در رخ کرده ام لا میره
 جلا کجا نوران رو سیام مکره

۴۵

شمال آرزان کردار شسته ز سوسیل
 بودان چون بر لب بیوفای سوسیل

فضا نو پاییز تازه کردن میل
 ریح سرهوان چه سردی بین کس

آزیز طافت شی آخر نفس
 بر کنز کز درون پیر داخان
 گزیده سهره سحر می بنوی
 جگر طاره بخن دینه سناوان
 کوهی کز و خیز منزل او منزل
 مای نیوانی سانه زور آورد
 ندونه چیم تا رده تنگ
 چمن نامی تم غفلت نان لم

رحمی که آمان استغنا و سن
 بپایه دست تصدیع سردی ایلخان
 مزارش خالین و دم نه دور جگر
 نایه مواران گره آمیان اولان
 تا قدیم دوازده گره میان اول
 تفاوت زمین و صف آرز کرد
 بیوفایه حس جفا و فانیگ
 ساسک و جام می و هم و هم

تایک مایه خامیم با نو
 چون جمال جلد جلد بنام نو

۴۹

لکله ماسا و دریا قول میل
 یا و ایسم نامه و شس تحریرت
 حاصلش بنو فراسرسمان
 چمن نام فسر دگر و جیانشین
 سانه صام و دم ادب سریز و
 بله سن آئی گین تو نگر با غم

لوحه سار کوه ساری دریل
 اشر درون سوز پر تا شیرکت
 وقت بزم گرم باده زشمان
 مسوقه نه بین سنو تو سن
 نشه می ندل آویک مختر و
 می نوشی جسته سن زمین موم

<p>نرّوی آس زین بخشن آس چند فرد معدوم آس فکّه بزم ساقین</p>	<p>چرخ گفت آو حوره بیاد بگرد بزم یاران مست باره باقین</p>	
	<p>یا بالای ساقی وی لادا حنی یا جام جوی باقی وی لادا نمیا</p>	<p>۴۷</p>
<p>در دیش هوای فردزستانین حر از نیشن دل آهه ران بی پرسانال وی حر فرجه بان تاو و گلر اسانکه تر</p>	<p>جوش کوره سدلستانین وز و و بره آو بت کورگه و کای کای بشو جنج یادای و حرای سروده بالاخانه جسم دیر انکه تر</p>	
	<p>گشس و جنر کرد خالک تندا آزیزه بو جاری پاندر پیشه آینه</p>	<p>۴۸</p>
<p>عرش من خاک آسانه محمود خدا رضاندان شون زیارت سوادای و سنگون خالکت دل التماس حسن فاکمه تر کن سود سرمای عقیده کت و سیت</p>	<p>آیاز ما سرانانه داغ و درد یاد او روات نامه شیرین فایز نگردن افطار حرکه کامل فایحه و دهام آرسون آرزو حق و لطف و نیش باور و آویش</p>	

<p>دعای رآی در گای قبول گم کردم تو دی چون تا شیر و صدات جفتن باور چه تنخو ای ناله ونه دا یاران بے سمت و غم مله لان بر بخشم بر عشق سلفه داراک</p>	<p>ورنه سن لافا و تاوانان بردم غم جی من پنجه پای نالم سفتن چند فردی درون سعدوم زبیدا من ویم مزاران کام نوم کالان کرم دانه دس رجا ای آوکاراک</p>
--	---

<p>تنباسی بر جبرزه دیدار سفیدکاری کرد طاقچه نماز</p>	<p>و حق گوشت ش فرست بزم بنون و لصدی تا ساین ویم</p>	<p>۴۹</p>
---	--	-----------

<p>بجای لول لیل کلید کادان گوشه اره نگوشت ز غامه کرد یخ آینه گرت تم جاسیو آورد منالو بے بزم ساق و شیف و جام هوا و شش کرون توه نوشای می وارده و برده و وارده یاران بدیه چون و توی لونی مو یاران بکیان زینو رحمت پیاله پیاله و دم انتظا راندا</p>	<p>زوسان آری ریت و گرم کادان چه شیرین زگر هر ای طرف سرد بے نگاهای بالای نام بیگرد آری محبوب خاص آری بنیانه تاک ساقه بان نین چه سردی دی دی اضر سر مشقن پری می خواران چون نذل شنوی مزه می داران زوانه کی سوز دسه کی ناله رحمت و روی خاک استعاراندا</p>
---	--

	<p>دیرک با ایسیج نه گد روه جاک ولس نیم دس و سرده</p>	<p>۵۰</p>
<p>پروردگه ستم کن یلبار بارین وقد توانا دست بار بندی کرد شون بار کردار تا مفردا هر گیر خجالت بزم یاران نیو پست یشی دستگ شد ساری دست آروا چاک پنش ز درت محشر چنی توانا سر مهر برداشن شومن کام خاک کردن و گردا مانا تا واران های نه چی آمان روک بجز هر که فنا قم بختم مخالف ناندیم راسن کردن گلپه ناز ابراهیمی برز باور آکی بیت و حسن سوه</p>		<p>دل را که خست تا رکن چو د چسادی برسی ویت سازد آرگناه رای راس برده نوز بهر نوبه یونینا با دانه سر شیت بازی آبر عقیقت دام تنگ پرت یاد او سرور نذرون باور یه منسوب تون اینه کرداشن آو بو شرمه مدیو نور دا ایه سینی چیش پنم آمان جفت معصیت جه طاعت طاقم بنای وجودم تجلت آسان صله مناسم نذرون صد طسز نخبت و نغمه بینی و تینوه</p>
	<p>سهلن من روزرو سر نورناک آکی مایه تصدیع پیغبرناک</p>	<p>۵۱</p>

X

زید تمیت بار کوبج ز نالان
 یقینن سرال نازک نامان
 بی ایند نامه طریک اشک
 آوسینه سیم ویند آینه جم رنگ
 حسرتا حسرت نای به چشیم کردی
 نهد و نامه ناش آو نامه
 چوش آیریم جای نسیم نین
 سرب به کارن رساست
 باینر زریخ جام چارشیم تم
 جه تنخوای آوی بزم خم ویدانه
 و ورده زامدا طراقت بیزا
 آر نالار مت مندن وطنیش
 چون خیال و ماچ بات دشخال
 نید دیک بوزرا تو منیه پیشه آ
 معدوم خم مایه فاکت بردن

تا شیرش نین اسال چنجه جاران
 نکردن هوای هوارند و امان
 یکزده درون حسرت کوشش
 سنا ز هوس نذل دای خندان
 چنجه جی ویردی پیشه ویردی
 آب دندان آسا دندان فاسه
 هورگرت و بر دیم تا و لاش نین
 مزوی حالوه تووی سپه کنگر
 دین سوارن نهر و سا خم
 هورده آوی چند سرد و دلدانه
 هرچی به نذل و جهدا برینرا
 به ممت لباس کردن بندش
 کانش به کون آو بکت لبضال
 دین طرنگاه سمندن پیشه آ
 یا به هروشی دست غلط کردن

۵۲

تو درسته شرف آرزو گانی
 صفت و تاثیر آ و حیوانی

بخت

<p>آن یخار هر داغ تر سوزن فلک نکار آرزو و تمنا را صمیم و تاج سره نیت سکرد پوش کلس و دلف تو درین نزاره لفاف قرینه لوات آما تن سفيدش غبار کله یا بر این میل بالارنج گمان واسنه جل کله بر پنه پوش کله مال کمالی فزیاد آوسای و آونده جیاده نشا هم بخشو حیات و برت وزارت نشا هستی منبوه</p>	<p>صد پریم دایم خم بستن کلهک مهر کجا ناکا جبه سینه را دا کام ترشام طهای تیج کیت ندر کجا که مجلس شادی نیاده معدوم آرزو شه شیره فامانی آی را آرا ای حنظر راویا ران برگشتن صیبا دینه پر هونا و طر تا صف پیکان پوش کله مال هوسه سوزن درون پر جایش صد اردف و نه باجه نگرشت بویر جیای طرا دلف و نه وه</p>
--	---

<p>تاکه گنودت جبرف جاندیش پوت کلت ناکا و پد پوش کله ویش</p>	<p>۵۳</p>
--	-----------

<p>مارو آوفه لادله سخن سگ هوزو نو و گن رنید هونادان مانه سفر داشتی نر نامان</p>	<p>صد هری چون مهر معدوم دل سزاک آریه وتم دله کاوان بهدم طاقی های هوسه آمان</p>
---	--

<p>نازکیش چون نازجه صد برین دیش چون حوصد دشت و تم دارو ب بار خاطر آویرین شیره</p>	<p>خاطر داریش کردینه کس نین یادش ندله از حمت مویارو چه حاجت دی تم دی سیر ایوه</p>
---	---

<p>۵۴</p>	<p>وسن جری بدن چه گیان جای من دسن سید چه بخت سیاه من</p>
-----------	--

<p>درمان زمان در دکه کارم راحی حبه منت بارکم نام و هدیه خاص دوسانت یادا روی بزرگت و جا آوردن بلام بنیایم من جرس گیانیم دل و موبت میرت شادن خفص من صرعی و لیود و نل قوم ب تو خاطر م برایش و خارق در و نم دایم چه هون کیل تو ن هر وخت دیم و چم شوره بالاکت آه گردوشی و شادمانین ورنه من ایوه هون طر و رده</p>	<p>ما مر از نانه شوان بیداریم شادی و صفای دل بر چه خا ر کم لقد بیت کیش خصل مال آوا غریب نازای خاطرت کردن کنت یاز به شرط نمانی و زوان آی تقارفه چه لام زیادن سودای خشم بار آراگیل قوم ب تو زندگیسم پر شرار مارن حیاتم و شوق هوای میل تو ن بوسم خاک پاک گرد پاکت آه گردنشاه زندگانین قامت سبک بارضان خم کرده</p>
---	--

درون و موزای حریت بن ریش
همی خاکم بسرسو قاتم با همیشه

۵۵

لقطیم جناب پیر لار من
وردی کلدن دروازه هستی
زانور امیدت ماورد و اولرنز
جو بزگترین صب آورد آرد
کمانت شفع شیر دیات بو
دی حرفه کرده آوردن جوت
جهنم عدل مزخ بود جسم
چه روسیا یتم گران تر نین
پیر ما آما و پیر میوه
چنی بسته فرس در بار اناوا

پیشینیم هوس زانوجاز من
بالا کرده مید آولدرستی
معدومی کردی بدی هزار طراز
آوکس نزانو ستارک آرو
سفیدت قلغان په روی سیاه بود
بنبو پیری تن نا تو انت
منه که فحالت خدمت آمان پیم
خدایم آرد چه حد برشین
مطرب بو نظر کیر میوه
زات ویرانه طر کرد و آوا

واده سرستی و جوائیم بین

آینه گشت جفصه نادانیم بین

واده پیرین جوائیم ویرد

ایه حاجه کرد پشیمانیم برد

آینه روی کلان تیغ
روم میوه ریح
عده کله خضه
نخچه قوسه کله
نخچه قوسه کله

واده پیرین یاوانم تو به
نویه تو به خن کردار تو به

توی خاسته جن
و نوار با تو به
که پیرین جوائیم
نخچه قوسه کله
نخچه قوسه کله

بسیل کلشن نام و سنگ
 تختہ انتہای دائرہ تمام
 یا نہ ہر و فیض آری مولان آوا
 پائت بولند سیت فراد
 آہوی تو کن ہر و بوی ناف آوا
 رم کرد مدرا دیا وہ مت مست
 بریش کرسی و لک ہمت بتاخ
 جوزہ سوزہ ہر فیض تو رو
 تراچی منہ پیر افتادہ دلریش
 مایاران میل نہ نشان بو
 یا شیخ ہر گادان در دکہ بی

۵۶

ترزو سر سو باغیچہ خوشک
 نہ دست نہ چی طوطی دمای جام
 شاہ باظر لان لان مولان آوا
 بے کرد کہ رم دیر سدا و
 تار بے نجلو کر سیر ما و
 بے ہر دبار کہ تو کھیش بست
 کتر اش سرد ارلا نے بے دماغ
 گردہ نیای کا و لطف تو کرد
 ایہ چنی میل آزی نام ہیش
 پیران شیر طوف جو اینشان
 سر و سر گیان ہر زان زان خیا

جو بے پیر
 کا فتنہ پیر
 کا سر پیر

بے چیش میل لیل پریش محال
 سنہ بالغیش صد ہزار سال

۵۷

درد و بان در زام کل کار
 آری یہ چیت کردت شریف تورد
 رہیچہ دیرم ہم نا و آوہ

گرد جہ لام جم بے ریشہ مار
 دردت داو در دعت ماتم کرد
 مالا ناوشم بو تمنا دہ

<p>دعا چشم وز خم چه سپهر آستانم بر گش پژه جبرگ دور آوارم به پیش ندور با موسی بی آ صو در نه سرخیل نازک آندانم بینا خیال را گش گم کردم چه که سوینوت تالیب کاری بو</p>	<p>آرت مطاعن آطفنا و ندم تقوید بند ریش دل صد پارم حافظ تر عشق مستان یا هم اینه عادتن و ظاهر آمان تریند نازکیت جسد ویردن دین بدردش ناری بی بو</p>
--	---

<p>۵۸</p>	<p>صفات خجالت دان و جام جسم دین بد مرعس دیش وینو جسم</p>
-----------	---

<p>تا که سر انگشت غصت نتوی دم صدایه دایانان ولای لای تا آو لاوناتا آو مزه شیر چی رایه بریان بودایه جفتن بز یازده تریج سر خوش آمان چم بی بینا ندید و رسید قامت صد قلب وخت با ختم امجریا رنگ رنگ مجلس میرز با</p>	<p>خ لهوره در دمای و سرازه خم بازیت بی درون هر یک ولای تا کی نفر کشن آبی صد آو تا شیر هر طغی بیک بی بشیکه خفتن ولس خاک بازی کر بیدایه آمان تا بقفا و هیندش به دید قضا و قمار نه بی تا ختم مطرب سازت اف چه بر سر طرب</p>
--	--

<p>داع لوائی ویم ندل ناز</p>	<p>باکوره زاریم بلیس ز</p>
<p>داو لخد و داو معلوم نشین لیم دماکی ویم پریم، بچکلس وینه ویم</p>	<p>۵۹</p>
<p>دس آوردن سگین تا حاتم آورد جام داوسد جم و ستر جدا گرد و کاسه گن کاسه کله که مدوم ندماغ آسیای چکیرد آسا و مالین نو بن سادی چنیداران دانه آیمیح مته دوه نجوی چته می آوردن ریابو لاق نین بر دیش بر آسیداره وسر کشته ا پ پ ب جوی می هفته که آخر نو و مارشن نی آخروه دانای ورد و هر کس و قدر کفاف داده بی</p>	<p>هر آوردن چرخ تا آورد برد داینم خسرو شیرین و مهادا شهرت نامه نام صفتش کزین ساله گرد آرد یاران نامشرد صدای اساو چی میوه ساید مرکاتع زانا چرخ فی وردوه نرسد رستی کشت کیر یا بو نیا و ابرضا ص دانش بر آوده فدات بون آمان سا پر گر بای آر صد کشتهم آخر کار شن بلدم بل تتر شیده کرد حیفن ترمیر آوسر جوی باره بی</p>
<p>من کشتهم روزرد نامضرا دم بو داعم روسیای ماعدر داعم بو</p>	<p>۶۰</p>

<p>مژگان جوش دی گردنش بزرگ می خاند صفایش غیبی دلگرن بے آهنگن تار طهوره آمیخت الودای کاش کاش کاس باده نوشن سورده گلنگ صدره امتارو پایت چون جام کج دارد سزیه سودیدار بنهان شمس پیشانی بنهان ز شفق بادگه صافدا و شفقم گردوی پر هیزگارک</p>	<p>مناره صدای صدای صد طرک می زختم چون شوق زخم ایرک لوله طرایک و شوش بدو مرحبا لباس طاعت پوشان ساعتی سا صد جبر و نازت نازو طرت و روی خال خال حسین سز او ستاربت نشو طره قطران هدایت بنای شوبوی شکستند همی اهدال همی عید خیزد و نیارک</p>
<p>شادی درد طرلای می خور اندا خفت بر دهرگ روزه دار اندا</p>	
<p>ز مژغه تبلیه نامدردا میو بیت کف جفون پیر و زن گردوی سرخ کس دیار نین شفق همون مهرنر لکه ذات حسب صبا و شش زام رنجوری</p>	<p>صدای های اهدال نامفردان میو بیت نامر فتنی حواس دلسوزن من بنون شادم جی بنزار بین شوم طاد شوم اهدالم قامت تبلیه نوا بنیم سحر</p>

جگر و جگر نام هر یک حردده
 لرزه ریش هر سمطوری است
 و آنچه بود مقام آنانکه ^{الودان}
 خسته فارغ هم خیال ویم

برد چ هرده سطب پرده
 وزن طبع تار پر سوزه سمطور
 می داد می بید او معدوم و اثره
 و کزّه هر یکی تن زخال ویم

۶۲
 بی آبروی ملال آنو نوال ویم
 زینت نادر نس عید لطل ویم

در بندستت جم با سردا
 شیطوم نین ج با شطلی تو
 نقضی آور آن با حق پرستی
 بیری حلقه ان خم پنم وردن
 سروخت آدای آمانتمن
 مغنی نخواستی وکی نوارے
 بر جمله ویت سردتیا تاک
 بود صد فراق خاطر پرضاران
 آر صد تقصیرم چه صد ^{دردن}

چند کار آرت دست آدروی فردا
 رسا زبیه صد سردا مسو
 تا بد و همای مستی تا کی سستی
 با در گای عدم اما دم کردن
 نشتر سیاهه خیا نتمن
 و چند فرودده همورد صد
 بشق مشق عشق هر جا کانت پاک
 بو دمای دیای یکتر کی باران
 دسترم چه روی ویم سیاهه تن

۶۳
 تو بر پر چه من چه ای الضایع
 من روز ردی ویم کافین کافین

<p>آی آی چه رآ و آی انظاریم غیر تیر تا که بود ما در دست سود از خریدار دانه دیدارن چون نیج و تار فرقت نیوه و قیمت نین اخله صحت دستی دف بو آوس جام می رف و صدا گمان جام و رخشه خالی حضرت سر سفا نم غلام بردس صقه دوشم</p>	<p>آزیم آما آی سقراریم مرطنه جسم دیش کانت کاسافی بازار جلوه دلدارن کے و مایه گنج کیسوه آر صد هر کسری و شین و دان مائیکر بالات و رلا د چون نه بابدار کرد تا که بن غافل با کله نه بو آخر تو انم چهن دف برگ پوس ارادت بو</p>
---	---

خمس است خیلین وطن میخانم
چون پیله داق شیشه و پیانم

۹۴

<p>و خدمت آرزو تشریف برده بو نابلد تنیا را چهن بر گرون ویت با و زده نسیم مار و ختن ویت ویت آسای بشو و رآو در چهار لیلی لول صب نهانه ویم</p>	<p>هر دیار نین می نکرده بو جو د مامن داد آولا که برون پار دل سفته در دسر هر داختن بکیان پر مننه هر آو دما و ه مسپار دست و دس نزه تاشو</p>
---	---

<p>عرض گشتند بر و صد سوز بر موات و مورد خم و کزه خم نمنمانو عکس خیال بالات سمنه لانتش گیسو و تیدا حررت کاری کرد از چشم اندر قدم رنجبه که آمان صد آمان بلکم دیره و طریشک و زایه</p>	<p>چرخ باد اوله باله عمر بر گلدر او شنه چینی ایشم چم چه ایشم در نخس کو بالات هرینه جوش گرم خاک دانه پیدا فدات نام آرزو جهن پیره گلر حال چینه تیرین هم آمان چون جسته خسته مینتک مایه</p>
--	---

<p>دهه سرمه تیز بالاکت ناسن هر بقای میلتن مینتک خاصن</p>	<p>۹۵</p>
--	-----------

<p>نم کورت آوریدش چینه شربیدارک سایه بستره خیمه گوللان شنا و سرهور گرت و دت و دردا روان دینه و صلگره دن بگردا ماند و نسیم حبیب جین گلر تای جش خه طاف صاف سروان بارک اد جرفه می آفرین جرفه</p>	<p>و تارک صدم سوزه دیارک په دله مانیا درون ملد لان چینه دیوانه شور آرزو نسردا غولان چینه بچر خاطر پر دردان بورنجه سحر په دماغ هر آی قیسمندی و سنی روح آفرای کله نک چینه طاف جسم پر آسری جرفه</p>
---	--

چنی جوش عشق مجنون است	چنی جہ ہستی است توجی است
۶۶	۶۶ برہ چون ہو ردان و نام ننگدا بے بردا مرد ویش دردی ننگدا
مذوم جہ دس رای ننگ نامی طاف کھوڑہ صف شیت می	نارساتے نالاسر مایہ ضامی باورہ آرجوشت دکہا ہی پے نا
	۶۷ موجش پنجیم بد و مہدا ہستیم و دو بردہر دعدہدا
نامکش آمان گدیش کسردن چون یا وایش در آسی جاونامہ یاے نامہ کا زیبا و زشت تالہ صفرائی در دھرا بر روہ نہ و شمالدا پیامت آما برش دبر و دین دیدار کہ من تو بے بانے دیت من بردہ بارکدوم آسا سہ حرر آنز ان جسم بے گوش چون بد ویش آدقہ حرری	آجیک برس آرتشون و مردن فاحصدی دلار آو نو نامہ جو آسکچین اس شست بیمار کہ صر جام در دہ وہ نہ وخت پخت و داعت فاما اسہ ہو ریزہ صبار کہ من منج منج تو بے گدومت من زامداری دم آدو ختہ ہا کا دہر دھر تم سنا جین نہ بے رتہای رشتہ صبودی

فرمایت و لفظ شکر از ده
 زوان چمن طاق است خوامین
 چون یاران لقب بر آورده من
 لاج مد و درون جنی سبامان
 متن سوجه حفظ تقریر احوال
 من خوشو و رو آرزوی تو من
 بدم سند و یار بالاکا توده
 بودی بالات هر زمان و دمت در دال

گاجه رو عقاب که هر روی نازده
 دیر چمن تا مهر شون دیا میشن
 سوزش و شمال روان کرده من
 بدم هم سخیل نازک نما مان
 سوچنوخندانه خیال شمال
 پر بدست نذر و فتو من
 حرمت دان و دور سارا و سر کوه
 نمر آکی لار قوم دکام گذردان

کله تو و لطور حالات دی نسقا
 و ویر بخت دی رنگ خدا تو و حق

۹۸

نازک تدارک فصد و نازک
 کله من روی آرزو نازک و نازک
 میان کولالان نازک و نازک
 چه خاص خاص شنیدنه ایرارند
 بو بین رعشه و صد دد پانگان
 هر سین صبح هر تازه خاون

ظریف آرایش هر کسارن
 و فراوان چمن سید و نازک
 آو کیت و سنه آرزو مند ان
 سوزه و روی خاک چه کد یار اند
 عین نشینای سوزه ه خاکش کن
 سوزی های کاون کوشه سزاون

<p>ساعتی که با خوار آشی فریمان و فرس بزم و میان کرد</p>	<p>جی گوشه خاسته بن مکنی سوزۀ قاپک بآران نامفرد</p>
	<p>کو سوزۀ ایسج نه کم هر در بو و فرس بجس کام نامفرد بو</p>
<p>غسره شار سوز دلاک دیار دا صب صباغ الحیر دماغ هر کرد نزنس مس مس جم ولا کرده طلدن جام و دس بیدن سرت آر پشیر یا بو قافیه فر دم داره دس سوی بدستاره غن هر نگو لاله غن نه پوارن یا جوش سمطو رطرب خردشی چینی آبی فرس دحسرت مناوه بر تو نیماز آوازک ز گلر</p>	<p>برزان مدل تار و ردان قسرا دا نسیم و بوی چین چنور روی مرد جه پرشته شو غم نتوی پر دوه سوزه وستن فرس آد چن دی سا صحنی غم مکر در گردان در دم فر با جه شومی آرض چاره غن هر سوزۀ مراد من نا دیارن یا ولوکه دفس در دیش جوشی بوصد اریشته هر آس مناوه بل سوز ببو قرم آرزو که هر</p>
	<p>مار صه دخیل شوی شو غنی آپیشی واره صبد می</p>

درد پیش آید خشم بریند بجز
کلام زار است

کلام زار است مندن هر پیش نشود

همی چپش و چون چپش کرد چون

سینه ز زینت نه دل جاگردون

یا کافور درون هر سینه تم بود

کلام خفت مندن جسم پیش شود

گرد آرد نشان آسپای گزردون

پیشانی خیال بالات پرگردون

سادی سرچینت بی ذنب برده
رودی یاد بالانش خلا در ده

۷۱

سپه محرم ما بین یاران

گیان و بی طاقت مویب آرو

آینه خیال آو دل پسندن

ز محبت و خیال آو آرزو قدر

ما جان و مارن سوزن دینان

ظاهر آهوانی لای آرزو آرو

پلا خجج مالای کمی سخ بندن

وز نه گیان میچ تو دست شرف بر

دیم تن سفتد خسته زام خطه

ایشا کرده به سوزش نامه

دردش و سوزش و سوزش

گوشش در سوادش بر او پیرت

جه ذابین بیل به استغای کله

هر لایه مشنون و ماری آمان

تاشای و تار حالتی و ایم

نیم شنوئی سنا سرون

بببب نامه دل آو کارین

چون یاوانی پر شش بنانه عرض کرد

دل درون هر یک و در سفاهه

دیش کرده به و هم سوزش

از تصدیق نبو و جان فدای ویت

و نام در مان زمان شکر

بینه و پیرت شای تو نما مان

ناستش سواکی نو و تار ایچیم

شما و هم سوزنا و دیم پر درد

غچه شلغم زام کارین

وَ الْخَالِدِ سُمُومِ بَابِي تَالَهُ سُمُومِ
 تَا وَا حِي خَرَنَانِ نَحْمُ وَا كُونَانِي
 خَرَصُوصِ چُونِ خَبَرِ مِيَا وَا نَانِي
 بِنِ وِيَمِ مَوِ سِنُونِ خَا طِرِ زَرِنَانِ
 مِيَا نَزَحِ سَرِ زَمِيَتِ وَا كُو كُو
 كُو رَهْ آ رِ زُو يِ جُو شِ سَخِ شِ شِ

بِي كُرُودَه كَرُودَن وَا مَارِه سُمُومِ
 وَا كَيْفِ دَمَانِي حَرِي تُونَانِي
 كَلَدَن بِي بِلَانِ مَلَد وَا نَانِي
 نَحْمُ وَا بُو كَلِ رُو يِ آ زِي زِنَانِ
 رَحْمَتِ بِي جِنَابِ حَرِي بِلَا يِ تُو
 آخِ بِي مِيلَدِي آ زِي وَا خَرِ شِ

آخِر كَلِمَتِ اِي مَبْرُكِ دَاخِ نَهْ رُ بِي شِ
 سُو جِي آ يِ چُونِ تُو كَلِي شِ بِي

تَا شِي خِيَالِ كَرُودَه مِنْ سَرُودَا
 سِنَا سِنَا بَارِ تَا وَا نِ زُو رُو رُو

سُمُومِ شَرِ مَسَدَنِ سَرُودِ وَا وَا
 بِي رِي نَانِ مَن قَامَتِ خَرِ مِ وَا رُو

<p>تَنْ نَامَا وَهَ يَا نِي دَسْتَرَن تَاوانِ رَاشِي نَفْسِ جَاگَرَن بِي يايِ هُوسِ تَنزانِ آنزِ دُورُونِ دَا مَنگِه آيِرِ دَرُونِ تُونِ يايِ نِي سَوَنارِ يَدِ فَا نِي</p>	<p>وَادَه هُورِ نايِ گِيانِ او حُضُونِ كَزَدَه يادِ دَسْتِ طَلهاستِنِ بِي سَدَنِ وَرَحْمَتِ بِي اَيانِ حَقِ وَ يِ حُرْفِ سَرْدِ وَهَ مَعْنِي كُونِ هُر تُو وَا كَزَدَه بَدِي مَرانِ</p>
---	---

اي صبح محراب و آفتاب و دم
 شر مشر و حُضُونِ صَدَاؤِ بِنِي وَ مِ

۷۳

<p>وَ فَا يِ چَسَرِ چَبِ رَا سِي نَارِ بِي بَدِي نِي گِيانِ نِي بَدِي نَا مِي صَحرا سَدانِ تَارِيكِ مَو سُونِ</p>	<p>بَلَدِ مِ بِي اَيانِ دَرِ وِ سَرِ بِي شُونِ فَا مِي شِي مِي شِي مِي پَرِ فَا مِي رَاشِي نَجَاتِ يَكِ جَا رِ بَرِ مَو سُونِ</p>
---	---

تَالَمْ نَكُنْ فِي آسَاءِ عَالَمٍ لَّزَّتْ نَزْوَةٌ

جَهَنَّمَ قَدِ انْقَسَمَ جَهَنَّمَ لِيَاكُنَّ

عِلَّةً لِّجَهَنَّمَ كَثُرَتْ لَوَ حَشْبٌ مُّبَادَرَةٌ

زَادُوا مَا فِيهِمْ مِّنْ مَّيْمَنٍ نَّارُ شَرِّ

مِنَ النَّارِ وَتَشْتَفَى أَيُّ مَيْمُونَةٍ

دِيَارِهَا أَتَى الْجَنَّةَ كَمِثْلِهِ نَارُ

شَيْطَانٍ مِّنْ يَّمِينِهِمْ لِيَكُونَ لَهُمْ

جَهَنَّمَ فِي يَمِينِهِمْ جَهَنَّمَ يُرِيدُونَ

مَنُوعًا مِّنْ أَمْرٍ فَاصْلًا لِّبَادَرَةٍ

يَشِيدُونَ فَاصْلًا لِّبَادَرَةٍ مِّنْ أَمْرٍ

وَمِنْ أَمْرٍ فَاصْلًا لِّبَادَرَةٍ مِّنْ أَمْرٍ

بِلَا حُلَّةٍ جُونِ مِّنْ بِنُورِ نَزْوَةٍ

نَارُ شَرِّ مِّنْ يَّمِينِهِمْ نَزْوَةٌ
بِوَجْهِ الْقَوَّةِ يَا وَاوُونَ وَنَزِيلٌ

۷۴

دَلَّةٌ خَمَّ كَيْفَ يَنْتَبِهُنَّ فِي سَوَاقِ

شَاوِيَةٍ مَّرَاجِعِي أَرْزِي نَشْرُودُونَ

بِوَجْهِ الْقَوَّةِ يَا وَاوُونَ وَنَزِيلٌ

كَيْفَ لَتَّ نَابِجِي لَيْسَ لَمْ كَرْدُونَ

کوچه چینیانه آهه هر کفن

دست مدرد میزند نول نامان

ترازمار دزد هر پست و یاد بو

ایه ماگردش گزین چه کرد

آه هرزدان به حی من آه کوی دیو

قوالوده در دمن وزام سخت

ماو مالان پریم نه استرظار ن

به کس باه سنگی پای باره برکت

نه راک پله سخت فریاد پریم

کمانم وی رکت زامت نَشْرَقَان

ناتم دخیل آمان صد آمان

دسر طام و صد نراقت شادبو

نَشْرَقَان چنم چنه جارادام کرد

دنا قلماسک تینای سردی

ساقاصن بر مجاز شو سیاهی سخت

ساق کرد کوچه یاران دیدان

من حوتیا مال و امنده دل نَشْرَقَان

مرد تو و همی نش ه صاف سی

سایه در جامی پنج چون باران
 می کشد آن آو کوی تا سر به آران

۷۵

یا او خاص و انام مطایم کرد

رهای تدبیر کس به نماند و بیم

بباید بچو به باران فایده آردان

چه ز کوهی سر خاصه رم کفن

شرط عهد و بین قدیش کرد کرد

کم به گرمی تا او کوره می کش

سینه کوش بجای جگر کرد

آمی به شرطیه خجیت هر چه

ناملت به چش بگری خرای درد

آنخ داخن نشاط صبح کشنده و بیم

سرتاز ز وضو بخیزم سردان

تا و از یانه های فالوم نشنن

دیدم که ناچان به وفایش کرد

زیاد به سردر به خم لنگش

هوا هرش نشن و درون او کرد

دیدم که تو میل خست ضرور به

آبی کھنڈا تره دیتے چشت برود

وئی نالہ شوآن سپدار پکا

وکی ہناسہ سردن تاودہا

منہ جفا دینت ترم پشا یا او

منہ ویم فداہی خاک پالہت کیرو

زانم بی میے آتا نک ووی پکا

قیامت صحیح خدایا بترس

کھایت نین یہ حکایتین

سیرین کام خص مزاق تا پین

خجلین داتم صحیح ایشن اتم سرود

بزدوست ناما و زار پکا

وئی دلہ بر پش بر زو خاوند

منہ دلم و پیر تو ایشا یا او

منہ ویم و سر کرد بالات کیرو

جہ بد بختی ویم و نش وارو پکا

منہ پش بر کنار ہوا لم میرس

خالو درد دل بی ہنایتین

آوا لے پے فخر ویرا ما پین

<p>ناوشس با صلدل و شس خرام من شادی بی نقصانم تمام من</p>	<p>۷۶</p>
<p>درو بریار اس سوسیا که من چه و اده داوای حرای ادا دردت</p>	<p>ملو زده که تیر سیا که من چه وقت آماهی انت فرودت</p>
<p>کلدار او درو چیکه و چو که من دخیل تد سیر ای امجار نو گمن</p>	<p>۷۷</p>
<p>خالوت جیا کزده کار بی تر کرد رله وقت بزوم نشای زومنا شادی باوشس و ختن من شو و طوقی بائی تاکه هوما سیر معدوم باز کوی سر و چیره خم</p>	<p>خو هونیت نه سیم چو اشت چگرد و نایه و اده سیر هونده هونون وشس سنج بازم سادی سرنج وشی و ادت شی و شس آماهی خیره مانیا کی میت سر و کوی ستم</p>

چه دختن دلت چه شاد کنین
 او چشم و سره خنما برشته
 نام راز آخه و داغ نامه نرای نه
 تو آلوده در دگروی نام در دوان
 او سبون سفینه پر داغ بی بی
 او ستره رازی چو لسانی گریه
 او تینا و قریب قامت و خم خم
 مملکت سر بر زان کوساران مردان
 چشمن آرایش سرتا و دامان

دگر لپلا و پست بویه و فا و مین
 چینی لشت دشت پای رشت سر لشته
 دل کباب چم جام خم ساقه هر گما
 کیفی می صحبت جگر نام فردا
 تو بوی سخری باد ایله نه ند مانه
 تو سیرا و نه قیسای پائی و قرو سوز
 تو سیر نام دم مار دم و کطر م
 بی سرتان چه داغ و فاشان مردان
 مر خالوم و قهرم سیرتان آمان

مَشْنِيَهٗ جَنُوْرَ چِيں چِيں جِڪا وَاڻ

تَاڻِي چِيں ڪا وَاڻ آوَنبُوڻِي چِيڻ

نَسِيْمَ وَاڻ سَوِيَرِيءَ ڪُو سارا ٿِي

سِنُوِي آوَبَرَزَهٗ آوَنبُوڻِي چِيڻ

خَانِجَا صَاڻِيءَ اَنَ مَرَبَارَ وِڳِيوِيانَ

آوَانِيءَ ڀِيءَ رِڻِ آوَنبُوڻِي چِيڻ

دِخِيءَ ٺَاڻِيءَ دِخِيءَ خَاڻُوڪَءَ ٿِيءَ

سَرِڪَءَ تُوْمَ هَرِيءَ چِيءَ سَرِڪَءَ ڀِيءَ

گِيءَ اَنَ مَرَسِيءَ ٿِيءَ رِڻِيءَ رَاڻِيءَ

تُرُوڻِيءَ اَمَامِيءَ بِيءَ ٺَاڻِيءَ وَ فَرِ آوَانِ

ٺَاڻِيءَ وَ فَرِ آوَانِ آوَنبُوڻِي چِيڻ

وَاڻ سَنَ شَانِيءَ وَاڻ ڪُو ڪُو ڏِيءَ رَاڻِيءَ

صَفَايِءَ ڪَلَمَانِ آوَنبُوڻِي چِيڻ

پِيءَ لَانِءَ ڏِيءَ لَانِءَ ٺَاڻِيءَ پِيءَ ٺَاڻِيءَ

آوَلَانِءَ ڀِيءَ ڪُو آوَنبُوڻِي چِيڻ

وِيءَ جِيءَ سَقَرِءَ دِ اَسْتِيءَ نَرِيءَ

سَرِڪَءَ خَلَطِءَ وَاڻ جِيءَ سَرِڪَءَ ڀِيءَ

سَرِڪَءَ بِيءَ سَرِڪَءَ سَرِڪَءَ ڀِيءَ

<p>خم و فَاوَيْتِسْ بَدْرُو دَه بَرَدَه شَرَطْ بَدْكَابِينْ شَرَطْ طِيَارَانْ كَرُو دَه بَرُو</p>	<p>هَسِي رُو نَوَاجِي خُدَا كَرُو دَه يَا رُو يَه وَ اَرَدَه فَنَامْ وَ رُو دَه بَرُو</p>
<p>شَا حُرْمَتِ دِي دِي نِي تِ پَرِ كَامْ بَرُو اَوَ تَرُو قَه تَرُو دِي تِ قِه مَرِ حُرَامْ بَرُو</p>	<p>78</p>
<p>بَاوَسْ بَرُ شَا كِه آيِ طَرِ وِ شِي دِلْ حُرْمَتِ آ مَا وِي رُو دَه كَرُو دَه</p>	<p>حَسْتَه حَسْتَه خَا رَسُو دَه بِي خِي جَبْ كَرُو دَه بَرُو حُرْمَتِ شَانِه مَرُو</p>
<p>رُ حَسْتَه خَلْدَه يَه جِي جَارِي دَرُو دَه آيِيُو شَا بِي رُو قَه رُو وَا يَرُو دَه</p>	<p>79</p>
<p>دِيَارِ نَ تِي لِنُ جَامْ جَمِي تِ طَامْ حُرْمَتِ شِي رُو دَه رَا زَكْتِ آزِ پَرِ چُونْ تَرُو نَمَلُو رُو دَه رَسِ</p>	<p>وِ پِشْ نَمُو نِي دَه آ زِي رُو حَمِي تِ تَا لِنُ كَامْ حُرْمَتِ كَا رَكْتِ بَرُو بَحِي مَنَنْ وَا نَمْ هَسِ</p>

<p>وَرَنْدَشَمَ هَزَارِ پَرَوَانَهُ دَارُو اَرُو شَانِ بَنُو پَرَوَانَهُ اَرُو</p>	<p>۸۰</p>
<p>مَایِ تَانَتَه جَرِشِش دَشَن وَ دَارُو تَدَارِکِ خَیَرِ آرُو وَ قَرِ دَاغَن دِرِیَن کَرَمِ کَرَمِ بَدَرِ پَانِلم</p>	<p>سَاقِ دَشِ حَرَفِ هَم مَانَهُ کَارُو سَرُو خَتِ هَسْتِ جَدِ دَشِ وَ دَاغَن تَمَانِ بَرَاتِ قَبْضِ وَ حَوِ اَلَم</p>
<p>تَا مَسِکَتِ وَ اَز دُونِ وَ کَتِ مَیْمَانَهُ خَالِجِ بَرُو جَمِیحِ کُوشَتَه مَسِخِجَانَهُ</p>	<p>۸۱</p>
<p>رَوِیَه رِضَا نِ جَدِ یَا دَمِ بَرُو مِیجِ اَعْضَا نِ جَدِ مِیجِ رَوِزِشِش نَدِ کُوشِشِ جَدِ صَدِ نَارِ اَلَمِ وَ فَرُو جَامِ نِجَاعَتِ حَرِکِ خَالِیَن</p>	<p>اَز پَرِیَمِ جَدِ وِیَمِ بِنِ اَرِمِ کَرْدَن جَوِ سَاوَه نِیَتِ رُو زَمِ اَوْرُو نَدِ جِیَمِ جَدِ وِیَدِکِ اَز پَرِیَمِ کَرُو شِرِ پَنِی اِقْطَارِ دَرِیَمِ تَا لَیَن</p>

نَوایِ مَرَجَبِ نَامَانِ مَلُوشِمِ

بِخِی آوِ دَاشِ مَرَجَبِ مَرَجَبِ

۸۲

مَاضِیْمِ مَرَسِدِ صَدِّ بَرَشِیْنِ
سَمِ آوِ بَارُومِ عَجَابِ نِیْنِ

پَشِیو وِیْنِه وِیْمِ نِشْتِه سَمِ خَلِ

دِ پِشِ مَشِ دِی دَاشِ دَازِه دَازِه

وَ اَمِ نَامَانِ مَرَجَبِ مَرَجَبِ

پِشِو بَرَدِه وَه چِشِ نَامِه تَرَشِیْنِ

نَه تَارِیْ خَطِ مَعْنَا شِ مَرَجَبِ

چُونِ آوِ حِیَاتِ دِلِ خَاضِ مَرَجَبِ

آفِ قُوَه زَمِیْنِ دَرُومِ کَمِ بَی

بُوَلِه سَفِیْنِه سَرِه رَایِ مَرَجَبِ

وَرَنَه آوِ شُومِ مَرَجَبِ سَرِ آوِ مَوْتِ

سَیَا بَرَدِ دَاشِ بَرِ رَوْضِه

فَسَدِ نَایِ مَرَجَبِ مَرَجَبِ

پَا سِجِه نِیْنِ تَرِ دِیْنِ وَ هَمِ

نَرَفِ کَالِاشِ چُونِ بَالَانِ مَرَجَبِ

صَدِّ لَیْکِ وَ پُرِ بَی بَالِائِ مَرَجَبِ

آری تا پنهان آوری ز رویت چون شود

تا داتره در دله من نشان

تا سینه قامت من و سینه دشمن

تا من در سینه جستم نسرین

نای چشت داتن و از حق نشاید

آز جبه زانم هر منی نکات مکره

آو راز و آوناز آو کوس خنده

حاشی دست دل و استقباس

باری هر و خشت و ریختن آوان

شوقی پنهان خنده صبح جبه آو

ظریفه طره آو دانه دانه

آبروی آو مایه و کمان کشن

جلدی آینه آو و زیاد ترن

مرا و سالم به راسه زیاد به

مزانات آو زات آو وصف

بین من سبو مپلاند چه رنگ

استقبال خوبی ما ضیعت یکمان

حقیقت و دکن مینیت شادان

دلِ طِفْطِرِ آنِ زِ مَرَسَاتِ شَانِ
 کَا بَیْخِ سَتَارَةِ آنَا رِیکِ سَحْرِ
 کَا بَیْخِ تَارِیکِ سَحْرِ مِیوِ سَحْرِ

گَاوِ سِرِّنِ سَهْمِیِ بِنَاوَه
 دَسِ فِیْرِ نِشِ مَاورِ وِ آوَه

کَا بَیْخِ دِیْهِ صَدِیکِ فِشِ
 تَا بَرِیِ حَرَاثِ مَرِجِ دِ رِیَاکِ دَرِ

خَاوِ پَا بَیْخِ مَرِ کَا سَزِیْشِ

بِسْمِ اللّٰهِ اَوْ پِرِ پِرِ پِنْدِ اِسْتِ

چُونِ رَسْمِ کَرْدِ نِزَامِ شَاوَه دَا

مَرِ لَاورِ طِرِ مَرِ مَرِ رِوِشِ تَانِ
 کَا تَمَرِ کَا خُورِ مِیوِ سَطَرِ

حُشِنِشِ بُوِ طَلُونِ وِشِ اِسْتِغَاوَه

قَرِ نَا دِرِ نَطَاقِ فَرَقِه کَرِ مَافِ

کُورَه نَا زَنَا مَاورِ وِ آوِ جُوشِ

بَیْخُونِ وِ نِشِ تَمِ بَرِ مَرِ وِ آوِ مَرِ

وَا رَه عَجَلِ اَمِ پِرِ اَسْتِ اَزِ پِشِ

اِیْرِنِ نَه طَرِ تَبِیدِ اِسْتِ کِسْتِ

اَوِ مَرِ وِ نَدَمِ کُورَه نَه رَا مَانِمِ

زَامِ تَنْ وَ مِزْ بَلَدِ نَشِي زِيَا
رَايِ آمِشُوِي دَلِ وَلَا شَلِ زِيَا

چُنْجِ چَسْرَه خِيَالِ رُخْسَارِ دِي
نَا نَا چِيْنِ شَايِ سُوَسَنِ خَالَانِ
زَمِيْنِ مَنَتِ بَارِ پَا مِيْنَا و مِيُوِي
نَسُوِي تَا رِيَدِ تَايِ شَدَه بِلَرِدِ
فَرُوِي بِيْمِ خُصْمِ كَرَمِ نَا نَا

نَه پَر دَه دِه مَعْدُوِي دِلِ رِيَشِ
كَم كَم نَه لَوْشَ لَآيِ سِيَا مَالَانِ
جَارِ جَارِ و رُوِي تَا زِيَا و شِيْنِ
لَطْفِ جَوْنِ آو حِيَاتِ سُوِي
و سُوَقَاتِ پَرِيْمِ خَدِ شَانَا

چُنْجِ چَسْرَه خِيَالِ رُخْسَارِ دِي

آرِ صَدَه چُنْجِ يَارَانِ كِيَانِ
خَاصِ بِي پَا دِ كَا دِ خَدِ بِي بَرِ دَمِ

چُنْجِ چَسْرَه خِيَالِ رُخْسَارِ دِي

و خِلَه قُوْنِ يَارَانِ سَرْمَسِ
جَسْرَه آسَمِ دَمَانِ دَانِ

تَقَا خَا زِيَا سَطْفِ طَبْعِ مَرِ مِيَسِ
مَقْنَا طِيَسِ تُوِي جَامِ كَرْدِ وَ يَانَا

~~کَا بَا نَد و ز کَا م مَد ر و د و ز~~
 اَز بَر و ز و کَا م کَا ف و ر م و کَم
 چُون مَر مَس مِ بَر م و نَا کَا م و ه
 کَر پِ م طَا ف صَا ف د سَر اَن د ر دَا
 اَن قِ صَه کَر کُ ر دَا نِ دَر و مَر مِ هَا
 اَوَّل صَدَا نِ مَر مَه کَم اَر و
 مَر اِنِ سَا ز کَا ر فِ صَدِ مِ نِ ت و خِ ت
 اَز بَر لَ ی قِ نِ عَ لَ س و شِ نَا مَه کَم مَ هَا نِ
 نَا ز و ن و مِ مَ ظْ هَر مَ اِنِ مَ اِ ی حَ شِ نِ
 پَ

نَد و ر ه مَ و ر ه کَا ر بَا کَا ط و ر
 اَو قِ ی قَا ل و شِ مِ مِ بَ کُ د و ر د م
 شِ نَقَه اَز بَر لَ وَا د ا م و ه
 بَ سَن و ر و ی تَا شِ مِ مَ کَر دَا
 مَ ر ن ر مَ ا خِ ا ف لَ ط و ن ر و ا
 بَر ی حُر م نَ فِ س فَر دَا ی دَا ر و
 نَا ر و و د کَم مَ شَا دِ ی ا بَ صَ ر ا و جِ حِ ت
 سَا ی کَه صِ فَ ت کَل مَ کَه نَد ن
 صِ فَ تِ رِ فَا
 نَ شَه اَو صِ فَ تِ زَا تِ زُ بَ شِ نِ

چه نامان جو اوجہ ہے وفا نیم

از وفا نام مہی پانہ تو مہ مردم

از پیرم نامہ پچ مدد و چن مار

ویش دان نہ کف کو یہ سیانہ

بخدانہ حریت کو تائیں اور

بلد یادکت ناستن مردم بیم

آجڑای تن کس نہ شادمانہ

مہ جزو ہم ہے ویش بند سرنامین

نہ طریاد ساز صفحہ نامین

ہر جیت فرماوان راستن پیمانم

یا خیر بہر یا پنچہ پانی فردم

خامہ جسم کی آسرتیان ہزار

پنہ شکرہ عرضہ دروہ چاہے

نہ ریان اخصیار ماوانی برون کرد

دیم بر کرد نشن ویش نیکہ فریم

بمیشش نہ خاؤ صد نہ نہ کانہ

آہی جزو ہم جو جزو خرد خرد ازین

نہ سر پنچہ ہوش نرتہ فاشن

سند نه نری ز لکا و دوات پری
 نه مد و صدای دلان پخته
 ای یاد تن سزای خطایین
 نه نسخه مجر خال آلا تم

صدان منتظر و لک آواز دانی
 و لک ماوشه و ه بته و بته
 آ سزا و ناز و ز و عتابت
 هر زنجی هر بری برن بالا تم

۸۵

بوی سحره مینم شای تو بنامان
 هر دانی پنهان هر زنجی نامان

همی بر نامی چندان نامان خبری
 نام و سر بزبان هر در اpled خان
 نام آبی ز نام سحر جبه تالی دارا
 واضح و بیم مویر ستمش و سالی

شای نام بر زبان نسیم سفری
 و خد مت سزا هر سینه دماخان
 و ندم آرزو لفظ شیرین و یارا
 سوارا هر دم خالی و خالی

س
 ح
 ح

کامو نیردند سرهون چیه چیم

بکر از مکر د فرد در پراکنده شتم

سیر سر بر زان را بد خان کردی

آسی شتم حیفت کردی من صبا در کردی

کاموات حشریت در پیش کردی

کرمانی کر میان که تا پیش ناوردی

بلدم آنی چه فرستایم یا وای

مانی نایه سر در پهنایش آوای

شوان نام رازن روان ما و مانن

قرب الیسم تو مس سارا آن

کاموات آرزوی آید او کاریم
مردیم به یه

آسی سبحان الله چه انتظاریم

مستم بکن بینه ناگابه و ودا

نکلام و راستن نه رتا که ودا

مرو تایی نین به جا دا

خبر کیم نه بین خوف رجا دا

دا خوم به و صبح لاوه نیموه

یا هر در بحران تا و نیموه

<p>یہ کزہ درون گرفت برین</p>	<p>یہ حالت در دستظار برین</p>
<p>۸۶</p>	<p>تفصیلاً و سوزِ حالے کز دم سیت کنی کوز انی چنی رحم و سیت</p>
<p>طریقت و آسیر طریقی تو تاوان و کی مزج پے صفای یا و کی مزج پے صفای یاران مانند</p>	<p>سراسر کز نشو و نما آخ پے آوسران ما دم و طریم</p>
<p>جهت نظر فتنه کزین کزین</p>	<p>نار ان کز وین شین و تو نای هر خیال منهدن نتو ای دروندا</p>
<p>یا که حقیقت جوده آمدی پای هرده بقا و یا تاخ کرده مرف بقیض سجده کی زراتی بکده صدای اطوار هفت</p>	<p>۸۷ شیخ در کزیند بزه سردی به واز که منزل صفای و برده مرف بقیض شایه و صفای حیف صدای ابدن شفته</p>

وَالرَّحْمَةُ رَأُفٌ كَرِيمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَلَمْ يَأْزُكْشْ وَفَا طَرِثَ زُ

وَاجُونَ مَرَسَانِ شَرْطُ قَبُولِ تَرُونَ

تُرْحَ وَنِي دَمَرِ حَيُومِ وَأَنِ

يَادُ تَرَاضِعُ خَصَلَتِ وِيشِ بُدِ

مَرِ عَارِثِ وِيشِ بَجَا آوَرُونَ

عَارِثِ اسْتَعْنَادِ شَيْخِ صَلَدَانِ

خَرَقِ الْعَا دَتَيْنِ ظَاهِرِ مَدَرُونَ

يَا شَيْخِ تَرْدَايِمِ نَقَشِ ضَمِيرِي

يَادُ مَشِي حَبِثِ يَادُ كَرُونَ

تَحْلِيكِ مَيْثَ قُمْ يَدَرُ وَا بَا دُ

أَوَّلِ مِنْ كَيْنَانَ دُجُودِمِ جَهْ كَرُونَ

أَرُ وِ بِيحَانَهُ وَرِ مَرِ سَمِ زَانِي

دُومِ چُونِ كَسِي كَهْ اِي كَشِي بُدِ

آرُ بَارُودِ وَطَرِ تَرَاضِعِ كَرُونَ

بَلَدَمِ مَرِ كَسِي شَيْخِي مِشَانِ مِينِ

آرُ جَارُ جَابِرِ نَامِ چُونِ مِينِ بَرُونَ

آرُ رَا ضِي وَا دَا خَسْتَهُ دَلِكِرِي

چِهْ حَا صَبْتِي دَسِ بِي قَلَمِ بَرُونَ

پنهانی خاها نماند بر حجب کین
 زین خاها بر جزو و میت ستم
 سیم غمگینم به دست خجسته
 نار ان و سپه صاف می و کاسه
 کیمای پیر مرده هوز که بی شوم
 تودس و رسته رحمت پیا پیا
 تنیای حقیقت نردی پیا نرد

تازه با تو در ضرابجوی میل
 هر گز این فدایه رو که استم
 خجسته به دست سخت غمگین
 ویزدن چون در مرغ مرگامه
 چه رسای و ارای سو لطف تو
 زنی و بی پرفاوی حیض نیا که
 من در تو به دست من در تار

تو بیت لطف نشستی و یازند
 مرغ بی مرغ رو هم و خدشش بود

تو ایتم هر سسند پیر و زده
 باه و انان داغ و توی گلزاره

<p>خود نمانے لای بالائے نامان ویت شتری غیرت دیدیم خیرا</p>	<p>ویت لادز آمان پرہی نامان واللہ ستر شاخ زیندیم بیزا</p>	
	<p>خاص ہے درگاہی خم ہے ویت کردہ محرکتان بود مرصیت برکادوہ</p>	۸۹
<p>شغفای ایش ز نام مینان سخت دستہ و ز نشہ پند بیز ناما کر د در داپس درون برده دستہ و ز نشہ پند بیز باضان پے کسی خاصن آذل فرودش بود کر د شش عشق دینہ مہلان</p>	<p>خیاے دیدہ معدومی بد بخت برش بود و فانی لیب دمانے ناما عشقہ کے قہر تمازہ کر د وہ ہو ائی گلہ لاک ستر کا وان ز امان ابستہ ائی خیرائی دوائی دروش بود کایسہ سارا کا بوی گلہ لان</p>	

کنت چون من سرخی سردار مرده

لا فاولد دان هر ویران کرده

۹۰

کوزة عشق دل بر سینه خوش و زبون
کله نم چون و نیم فراتوش کردن

دیدم چون مرقاض غریبیت
نه تیرسای چه جوس نمی کنه و دره
شرط بواجبه خسته مهوریت
چه شوم و ^{بچه} شوم آله سرائی خم
(بهد)

دات نه تانته و صراحی سرش و میرد
نه تیرسای نه حوال نمی نگاه سرده
بان و نش کرد و مردن چه هریت
چه سوزده هون جوی سرفه چم
سرود سوزده کل فحی بدو دم

۹۱

دله میت کار سفته کوی تقنس
بنو و نشان پز مره کس

از پز بجا نیست سینه زور آورده
بلدم در و در و تر جالرتن نرد

قر از سید صبر سزا ساز کرده
نه چون را قدر در هر سینه بند وصل

دا خوم به سخا ای حرمی خستد و پست

حیات مره سفته بالاکت

پایه چون نیای دیدم نه دیدم

دک غم سرم چون وصل مالاکت

رثوی چون سر خم سوختن موج سوز

کما رتوسا په جینی سوا یا رمو

اک میلتان زن پسته کردن پست

سهر آوره جوشن آه سرد سوز

هر وفای دم دم آشنای آو

چپش بود سیران شو تا رتو پست

چپش بز پچه جار نوی کرد با لاکت

آزار ای پیرش مره نه پندم

چپوی آزار نه مشیو چپش کام بود

نای ریای بیم طر مکتش گرز

چپش بز گرز بنو لکاشین مدارو

دزنده نزه طر سفته پست

هر کوره بر تا و گرمی دزد من

هر آو عهد و شرط رو بر آو

شَبَّوْشُ وَ شَبْرَهٗ بَجَزُونِ مَانُ
نَامِ رَحْمَتِ آذِقْرِ سَوْدَانِ كَانِ

زَرَّ وِیْدِیْنِ خُدَا مَرَا نُو
سَرَّ شَقِّ مِیْتِ بِلَا رَانِ مَثَرَلِ

۹۲

یَانَهٗ وَ یَرَانِهٗ مَرَوُوعِ آمَانِ
مَثَاوُنِ رِیْزِ یَلِکَسُو تَرِ شَاوَانِ

یَا رُو فَادَا رِ شَطْرِ دِیْنِ بِلِ شُو

چُونِ زَرَّ دِیْمِ لَمَعْدُ وِی مَبُو

۹۳

وَ خَمِی بَشْرَهٗ وِی شِیْخِ بِلِ جَالِوِجِ وِی
اَسْرِبِنِ وَ جَدَا رِیْزِ اَوِ شَبَّو بِلِ

یَانَهٗ بِلِ مِیْلَتِ بَشَارَا زَرَهٗ

بَابَا شَتِ لَسُو بَشَارَا زَرَهٗ

۹۴

بِلِکَمَانَهٗ شَبَّو بِلِ لَانَهٗ وَ
بِلِ شَبَّو بِلِ بَجَزُونِ بِلِ نَارَانَهٗ

اَمِی سَرُو شَبَّو حَمِی تَاکِ تَرِ نَفِی بِلِ

رِیْلِدِ وِی سَادِی هُو غَمَنَهٗ هُو نَا وِی زَرَهٗ

بِلِ چِشِی آ زِرْمِ غَزْمِ سَفَرِ کَرَهٗ

لَا فَا وَ حَرِ رِیْشِ رِیْشَهٗ هَسْتِمِ بَرَهٗ

<p>ای چند سر سخت سپم نواد نمر دم گرمی محرومی تو ز که پالات میده کت منده نه مسکن خجل دماخشنه آو ج بر جی شادی بی دیت و حاجت صبر طاقت مرانی</p>	<p>پینای و سراسر دیمه بر دوزم پیم کوره بجزان بالات لایر دان بطور موبت سراسر دله و باد ه و صلتش بادی بی بجزان بالاش و میج موانامی</p>
--	--

<p>سراسر ناما دزد و دوش آوز دوش صبرت از آزان بماند شمشیر</p>	<p>۹۵</p>
---	-----------

<p>ز جت جرد عطر و ز دلیع کین کوره آهز دزد بی در مان صناگاه یاوا بدتم گام یاوا</p>	<p>وشش آسای همی بیک لای قیدین و ختی جوی درون مویز دتهدین نامه ویرانه دلان چه آوا</p>
---	--

مائی و فرقی دین نازاران شاخ دانی
 قاطبے کثرت یاران مائے م
 کتھر کیرد درون جہ بادہ سقا ^{باغ}
 بے چون کدشت تیز نازاران
 نازون بو فرشت چه ضعیفیت زانان

شریعت دین کعبه رواق دانی
 گرد کوی در بر خیزد بری چم
 یعنی می جواد خاتمه با ^{سجده}
 طام ندان ندل بازیت شماره
 ماتت است وصل یاران بندان

میرای کورتای ناله دست بین
 و تیرای نهی آگاهیت زمین

۹۶

دل نالان بین نالان پنهان
 کورتای بین حرس و ناله دل
 رشتن او بر دل بجای خدایان

تیرمایه رگین آلمی سپرن
 چون در صحرایان دسی دره نخل
 بے وضوت و حق و حق بد و ویردن

خوضیو حفضی خاض پیشرضا بو

چون تازه را پس برشت و بگردن

آو بجگون حرری و نبرد یکجه کون

منزیش نین آوقوس آوقدن

کے سن هر وقت تن آمان

ساعتی زیاده می زور آوردن

کت جو شردا غاشش قضا بو

دیت آسا خیال آذینت کردن

حرری د نرد یکا و صف نردون

کے پیش کج صد هزار فرسنگ

کین و برشیه آوقتن وادن

سز شرنه پردن ورنه سز پردن

سنگه نظر فنان به کیم مکر
و سعت شرنه بیایا جام نیم بر در

گوشه آتشیان در نه پز صراشتن

حرری مار دمان هر د نه فرم برن

پز پیکه داغان امر و درالین

سزای حکر مان خوبا نامم کرد

<p>نه پای امام من نه استغاری چشم کردی بهم و باوه کشت چرخ فرصت بازان پیش پیش مگر می سیران چند وقت و یزده</p>	<p>پنج مدحی زمان کاری فلک که بر شو به خم بست از چرخ غمزه در سیرایش در سیرایش سبوزام هر ری شود</p>
--	--

<p>این غزل کردی است</p>	<p>و فرصت باز به فلک بسته توسه کشت به از رخ بنون پیش</p>	<p>۹۸</p>
-------------------------	---	-----------

<p>جمی بستند نه بی سسف سر سرم و کو طاس دلخ برهوه که در بود شک جا و شود کت</p>	<p>ز پدقه در کلر بجران در کاش خود رنگم هیچ نماند که کم زایه کم خود یاد و کاش</p>
---	--

	<p>لافاذ که کوچه حسته ز فای هر گادی استنای بر چه بز نالی</p>	<p>۹۹</p>
--	---	-----------

شمال دارائن شمال دارائن
 تمن گرد لول بادن بارائن
 هوای سیاهل وینه چارائن
 نظاره رانی را از شر دارائن
 هو و بو و بو بوی تلمت بارائن
 چه خیرک نامزد سر سخا و نه
 شو و لای او شوخ چین پیره^{کن}
 مری و قرق ز پلک خنل
 پیر سو علم را پیش در جو او

زردی دورد رنگ و لک دارائن
 پنهانی و ارگه سر کوسارائن
 پست ز ما و زرده بارائن
 قضیه صد پیر شکارائن
 گرمی بزم نغمه سحر مو ارائن
 بی خوف جگه لای رانی ز ما و نه
 صرافی دزد سخت بی در مان و دل
 دایره نین مقدمه لولک خم پوسل
 و اچه او فقیر سفته تن کو او

انا لله و الله اعلم

<p>و سیرای صوری دیدار تو و ه</p>	<p>انما حور رمد و بستاند کوه</p>
<p>تا او سیه برده تا او بدو کرده آوتم بر این ختم آو سردی و این درود</p>	<p>۱۰۰</p>
<p>پیر وین داسره خورشید سترین را اشاره و ناله نامی دل کرده صلای قرض برک از سیتی آورده صلای کالای ماتم بونش بر بازشی او بالا مر بو کالاده</p>	<p>پشپوی و نظم تو تو آسین دا جای ناخون دل ز کونای بیکر پشپینی قامت قیامت تو ر هنی فتوای شرح بادة نونش بو و شن او کالاجون بو بالا و ه</p>
<p>حیات جفطنش جیا نمبو لقبه به بی برکت سپار نمبو</p>	<p>۱۰۱</p>
<p>شیخ خاص خیال نیجه پاکان</p>	<p>نیجه پاکان نیجه پاکان</p>

دَر مَان زَا مَان خَطُّ اُن سَخَا مَان	فَرَحِ بَخْشِ خَالِ خَاطِرِ غَمْنَا كَانِ
كَيْفَ اُنْ جِهَ خِيَالِ خَالِ خَانِ خَا صَانِ	سَعْدِ مِ اَنَا مَجْدِ لِيَانِ تَرَا سَانِ
عَلِيَّةٌ بِيَشِشِ نَعَا كَمِ بَرَزَانِ	كُرْتُهُ كُوْرُهُ مِرْ صَدِّ تَرَا طَرِيَانِ
اَسْبَابِ فَوْتِ اَمَادَه كَرْدَانِ	تُو بِي چِيَشِ اَمَانِ اِيْمَانِ مِرْدَانِ
وَيِ دَلِّ يَارُهُ زُ خَالِيَه وَه	وَيِ دَمِه نَفْسِ بَدِ خَالِيَه وَه
مِرْ مَلِكِه كُوْنَه بَا زَارِ دِيَرْدَانِ	كُوْرُهُ دَرُوْنِشِ دُو جُوْشِ اُوْرْدَانِ
زَا مَكِه سَعْدِ مِ مِ هَمِه مَكَا وَ خِي	بَا كِي اِي حَبْسَه رِيْتِ سَا رِي

دَل بِيَرِيَشِشِ و نِيَشِشِ دَر زُوْمِ دِيَانِ بُو خَدِّ صَمِ كَر حَسَنِ مَالِ حَسَنِ	۱۰۲
--	-----

سَيِّدَانِ فَاضِلِ رِيَا ضَتْ كِيَانِ	رِيَا ضَتْ كِيَانِ رِيَا ضَتْ كِيَانِ
---------------------------------------	---------------------------------------

جَمَاعَتِ قَوْمَانِ رَايِ خَيْرِ اَنْدَقَانِ
 يَا مَوْلَايِ تَحْصِيْلِ دَرْجَتِشِ اَوْرُدِ
 اَرْجَايِشِ اَكْمِ خَلَطِ كَرْدِه بُو
 دِيَا فَايِنِ مَرْسِيُو سَرْدِي
 كَسِي فَاطِرِشِ بَهْرِي اِيْتِ بُو
 كَرْدِي مِ اَزَا ذِكْرَانِ اَرُو

جَمْعِ مَوْلَانِ دِلِشِ اَنْدَقَانِ
 نَصِيْبِ عَزْمِ سِيرو لَاتِشِ كَرْدِ
 رَا مَوْ سَرِ اَرْبِ سِيحِ نَاوَرْدِه بُو
 لَدِيغِي كَرْدِي اَزَا مَرْ كَرْدِي
 يَا قَوْلِ نَجْوِشِ پَا مَرْ كَرْدِي
 كَرْدِي وِطَرِ رُخْصَتِ بَدْرَانِ اَرُو

عَزْمِ پَا سَفَرِ عِرَاقِ اَرُو
 نَشِيْدِ دَخِيْرِ فِرَاقِ اَرُو

۱۰۳

كَلِمَةِ مَدِيْتِ مَانِشِ نَجَاوِيْتِ
 نَامَةِ اَيِرِ پِي كَرْمِ اَكْبَرِ

كِيَرِ كِي دَامِ حَلَاقَةِ شَوَرِكِ
 بُوِي پَدِشِ حَبِيْتِ دَرِ پَانِ حِيَرِ

خدّم کرده نای های در دکن یاران
 من و دانه کولت خان سزای
 تجرّبه طوّر داو عتقم کرده بود
 نکره درون نگرین بالا
 پنیجان ندر پاست سته میر
 جفاش فراوان و فاش نادر بود
 نگنی او طوّر داو و هر دو پاره
 لرزی و سرتتر دار فناوه
 هر دم بوازی آوات و مرون

یا و او خایم بیست یست اشاره
 از شاکس حضرت در کس لیا
 هر که بی پانان در دم و رده بود
 تالای گلپه دره او بالای آلا
 دام هر پاره صیاد قاتل
 فرصت نه کوشن بود طوّر قادر بود
 در خیز و تیر کیش پست او و ناوه
 جو و ناو دس بای استغناوه
 سر و تبت بود و بار کرون

نه پنه آورده بخت داری بود

نه پنه تو چو دگر گشت بستگاری بود

او صبر او طاقت او توانا و دوز

ندیت خرم کرد فادش سگزد

راپه سوچای گزیده دل سزدیم

سودای صحرای دزدی دزدیم

۱۰۴

ای ششوی خاض و نه مران
مزرگ تو پنه تو چو نه و کنان

+

قربان قربان جفرین شادین

دش نگران روی آزادی

همی دش بدش بدش بدش ^{نظاره}

خبر یا بدش یا بدش خاطر خازین

کون کشیو باروی کل جینان

همی سر می آرواق هر چنان

هر کس گمان و کف به نظار بود

هر کس قربانی و فادای بود

سودای سودای هر آنکس

محرورم به کوه بر آسکت

نہ چہ جسم سترہ گروہ بالائے
 مرد ہے اوس آدمی سپہ ریت
 ہے کہ قربان کردہ ناکہ کے ٹرنک ہے
 ساقی خیریت ہے قوت کردہ ہے
 معذومی بربخت ناما سنا سنی
 قسریٰ ہے شیو عیش بری بر
 تو پائنتہ برود درد

نہ گیان ہے قسریٰ بربخت بالائے
 برہم اللہ بید رس و پخت
 چہ چشیم بسوا رے طرحی ترے آ رہے
 پنج کمر زونہ زانم و زدہ ہو
 ای راس ہے حرکت حیل خانسی
 فدائے بسند راسی دہری ہو
 چم کوڑ میت ضایف درنگ زرد

۱۰۵

حیات کردون طرہ رومی ترانے
 چہ لایق بسون ترتیبہ قوربانے

شمال داخان شمال داخان

شمال یادگہ گروہ کردیا کہ داخان

ش ن ش نای شای طره و مزافان

مانا تو و خدا مانا نام آوردن

جه وی بر گل گشت گشت همداری

بندیه و مهران سید شریں چشم

وای همه شو برو و زیند شو برو

دست در دوزخی شو بایمانی

س اوست است سخا و چون بهر سبب

مدیر مدینه چیش شال چیش کدو

بندیه بسجی نرای ایش و نیش

مکمای با لای نوتزل با خان

مانا نام آوه خدا س پو ک کزدن

هسواهی در امیر زام صراکارهی

و خدی بایستیم بای شمال ترمیم

بینه شوبه شادانه پینه خو بو

نزه طره مانای آوه حیوانی

جه اوست است اوست است اوست

پیر سو چیشی های شمال جه نو

هسی و او چون چیش شال و اچکدر

آز هر سو اچي چيو و اچه و اچون
 زام گتا نا کلام و نا کلام داراي
 تن بينا گرفت بنده يکدي تو
 استه امقروض په نظر و دخو
 آه صد جاري بود بنام خود

واچون ايد و اچه و سرگرفت زبون
 چي چي چي چي چي چي چي چي چي
 بر او يا شيريد چپشن صلوات
 آرونيو کرده در تخت او
 فرقه منبو په تو اي آهست

پان قول
 سر نيه چ است
 طامي جزاي چه دعوت پيش
 هين تو ز ا به دار است و آهست
 ۱۰۶

نوايه بينا به بهت در پيشان
 خم خفت ميت هسانه سر و دوز
 او گفت او محتر دين جاست

آسان کرد به لام مصت کن
 هر کلام بويو صفا شير آوز
 و ز مند و طرد امنه خيانت

نابیند آنون که زید سقرن

میدان ندیده سپاس تارن

شاکست سودا گان تو شردوه

شاپر بیدخ تو مانا و بر

دیران شیران آمان موانان

ایه عام کردن مرگت دیری

دخاتر تو کلدان سرخاک بگر

دشکاران
واده خاک بین فصد شکران

دوی ماییدن
تو همدل نال کیمت حرمش دوه

سفری شکر شکر بی سرن

شوله ناس کلدونه پیوارن

داودی فرخ تازه کزد دوه

نگوشه بیست نه فوج شکر

شیران دینه رشر بیدخ شمانان

شیر بیدخ شمانان شیرای

جه بزه نجی من تر و توی خاک بزد

دشمنه پانی هر دشمن کل دیا

ایمانت شادی دزد و قهر دال کبر

خلق جرانان تشرنگه بی شون
 تار یک بی شوگا شوژنزه داران
 (و ای خاران
 شیربایا عانه درون پرداخ
 کورپه اگر بیان نازاران
 آویا چیان و سغ سوردای دودان
 سیامال مام سر لوان حلزند
 هیچ دیار نین کسینه ویر بود
 هر س بی چند و غمت ستره دل
 دله گریبان ز ستره غمتدا

انتظار اوصاف آما می تی زن
 گریما تاملی بدر رخساران
 کینا دسته زلف شیرین نگاران
 پر رزه خالان روی صفحہ چین
 اید و صدق سغ بر آماجین
 محمد بشیر مدرسه سیدند
 شبیر سندان خاشکی دلدرد
 و بوی مایه مست و مانع مکرده
 سو چیا بخوشی سزای محبت

آخر در بیان ساریش کرد
 وارده گریبان و ابدان یاد
 مرگ بی و ازت عجب بر کنی
 دنیا شنیدن بینی بشد
 ناز ازان پیر داغ تو تشریف مرد
 در و پیش روی من هم بود
 تا که چنی شبین روزه سر بره

بی و نامد مرت تا روی قیامت
 گریبان و حال را بدخ هفتاد
 شین و ست او درینا شاد او
 بهشت شاد پیش پایی شد
 حوریان پردازت تشریف آورد
 آئی روم بر یاد روم نه بر یاد
 با و سوز حد دکان کسوت

۱۰۷

اے راکه محروم دنت بسم
 تو شاد تابی و دین خدا بیست

۴

اے صد ناما نفس تو صبرین

بهدم چه خابت و تقریر من

مداد خفا	اَلتَّيْبَةُ نَسِيَةٌ مَرَّةٌ نَارًا زَائِلَةٌ سَجَّحَانِ دِلَانِ رَسَاوِيٍّ مَحْدَرَاكِ	۱۰۸
هوس شیار به واده مستیت با سب		دده با و سوس بدله با و سوس بد
دوس فامست نه فکر کزده عجب نو		ز نامت با و سوس بسوس بسوس بد
دوس حالت بی زلف زخال به حال نو		با و سوس خیات خیال خیال بد
سرمایه محرمت بدر و تالان بی		دوس و طهای و صد نازک نو تالان
نازک خدایان درون دنیای عشق		بدیه نامد زردان نامد زردان عشق
بو باربان آندوی دزد و و		گردین بو خیال نازک کرد و و
و پزاره خال بوم لایسوه		هر یک و طهای نو مالسوه
نه وار که پر شرم جبه نام کام و		مره با ده ناب حقیقی چشتن

خاے به یاگز نازک خیالان
 میخانه خاے می خواران به شوق
 زیاده کرده این شای سپنه ضامن
 جادار رویه بیسارنی
 اشعار یوسف ابیات خانا
 فرموده شش مضمون مده که گواران
 واته و اچونند خانای دل خمین
 انقار ابصار طایچی کرده
 به نموده فرخیال خالصشین

به مداح مسندن نوشته خالان
 باوده کس نامم باوده زش به زوق
 نحدومی سعد و م موکوی جانان
 صاحب ترکیبه مادی شای به
 به خیال خالصش و پیمچ نما نا
 ابیات ترکیه مداح بو ران
 فرموده شفع درون ماتمین
 ابیات بنات نجف پرورده
 به و جوده لای خالصشین

<p>وَ كِزَّةٌ دُرُّونٌ صِدْقٌ مِزْنَانِ مُسْتَفْتٍ وَقَمٌ سُرُّونٌ خِيَالِ</p>	<p>وَ اَدَّةٌ مُنَاجَاتٌ قَاضِي الْحَاجَاتِ أَيُّ دَانَةٌ نَفْسٌ شَفَافٌ شَرِبَةٌ لَاحِلٌ</p>
<p>تَبَحُّثٌ جَهَنَّمِ اَوَّانٍ مِنْ فِرَاوَانَ</p>	<p>يَا جَهَنَّمَ كَيْ مِغْنٌ كَرِيمٌ اَوَّانٍ تَبَحُّ</p>
<p>تُرْمَةٌ هِنِي هِنِي وَ كَيْمٌ بُرْمَانَا أَيُّ لَدَّةٌ نَعْلُجٌ خَاطِرٌ مَآوِدٌ</p>	<p>هَرْتُونَ وَ طَاقٌ دَانَا وَ تَرَانَا نَعْفَصِرُ فِرَاقٌ بَعْدَ زَارِي وَ دَرْدٌ</p>
<p>مِرْحَمٌ بِكَيْمٌ سَرُّ وَ جَهْدٌ اَتْرِبْرَا</p>	<p>بَعْدُ وَ دَرْدَةٌ زَانِدَا دَلُّ طَاقٌ بِنْرَا</p>
<p>بِنْتٌ بِنْتٌ جِنِّي هَرْمَسٌ كِنْيَا وَ دَانَانَا وَ كَيْ جِنْدٌ بِنْتٌ سَوَاتٌ كَرْدَانَا</p>	<p>طَاقٌ بَعْدُ هَرْمَانٌ جَهْدٌ سَخِي زَانَانٌ نَعْفَصِرُ فِرَاقٌ خَاطِرٌ مَآوِدَا</p>
<p>عَلَّتْ أَسَانَتٌ بِهَذَا كَرْدَانَةٌ بُرْمَانَا</p>	<p>مِنْ شَوْهِي نَانِمٌ جَوْشِي اَوَّارْدَةٌ بُرْمَانَا</p>

یا نمانسته بوسین دیریم نفسی

نسیم کز ذنابت بر دینا کس

جینت ز حمت کلام پینا بر

کف پات و خازم مریا بر

یا خیر تو دابرت و هرزه مرکن

بسته خد گنت دازی توی جرگ

یا مرده هوش طردی دانه در لیکر

جه تیر اندازی کرده برت تقیر

تو بدیر جسمین من زود ویردم

همت بر ما نازد محرومیت و زدم

چون داده هوس بنداده حقیق

ناماش سخن طر جوه تحقیق

تسخیری و جسمی یخانه باقی

آی دانه مداش باش ساقی

یاران ویردن تو بمن دنی دنی

دیه و کارن ساقی کلاه نمی

سادی تابی دگر نیخه هر پسته

آزار کز چون طرسید روان بسته

کوشه عرق چین باورد برودا	پیشو کز لانه دلان چه سردا
کوشه چم او جام جام او امقم	ماند بوی او او کوشه چم
ناز را چون بنو خراکت ز شمشاد	دورث کرد و جزو خزان دود
چون واز مکره قصه صدوق خاند	و اده آرزوی دهمه چین کل
پیدا کرده سعی با شوی غوا	ای لود ناست بسته خا صا
شایب و زینت جبرگه صرنا خان	موت از صحرای پر حاکمان
بانه ناو و کله اسانه کز	بالا خانه چم دیوانه کز
از پز بوجده پانسیز بشدا	کشد عاجز کرده خیت بشدا
وی حرفه و مکره دانه عالم نظر	تعریف بقیه خا لوی بخران باز

چون نگاهي در بزم هزاره کرده	خارا و خانان طاق قول اول کرده
نار و ناله و جرد برق و زغده و موزة ۵ ۹ ۵ ۸ ۹	در مستی و ملبت قضا و خیال ^{طلد} ۷ ۲ ۸ ۳
و ای پشت جواهر دانه لاله	بدیه مزلوی در خیال کرده
چون پای خیالان نازک گرد در موزة	دپشت چینی کوزه در روشن کرده
و نیم سجده ز صوره ظاهر	غیور س مستوق حقیقی حاضر
و س عبت عبت بد ز بضا	راضان و سن موزه به بایه

مقدم در جواب واضی ندسته است	به بد کن غمزا افتش بر پاسن باختش به مستوق به بدل خاضن	۱۰۹
--------------------------------	--	-----

دس رسکه بکر فکر نیر نیرت	بوی خیاطه فرود بوق نیر نیرت
تند ببت نشان فرود خودی	چون از روی دهنده نیر نیرت خودی

تو ن دای و تال دیار فرنگه	چو خورشید آند روز صد طریزه رنگه
روئی آما صبح سحر نازش نبی	طراوت بزرگ و بوی جادوش نبی
دک می د و کت می نانت بود او	پوشش کرده دوده احسانت ناز
بی سیم برتر آن مفرودیم نین	بی کیم صفت دل سر دیم نین
نسخه شرح عقیدوی مسطقی	بلندم مسئله فتوا قضای حق
پشته گیان و گیان و کابین کرده	نوع غریب سوز و طریقه زوده
ناذر جعش و دل نا و زدن	و هر سه ظهق با ننه کردن
و شکا دشش آنا جوی صبه یحیی	کیم بی شری و دشش آه صبه یحیی
چای آو و هوای آو آه و آو آخ	بی سوزی منزل دل کرده و یا تانخ

و بے من ترویش زینت بی نادان	خاصیت فرماوان دانست شکاوان
-----------------------------	----------------------------

۱۱۰	بی بد کن عمر یا فتنش ز پاسن با بخشش بی معشوق بی بدل غنا
-----	--

شاید دایه جفت خندان	ز اس بلا چمن چو ی چو کمان خندان
شمال و خدمت او زمان خطر	بشو از پرستش ای دشمن جواد
گروه از آن سخت فراقن	هر چند مشتاق صدیک مشتاقن
بلدم تا و سیند بجران هر ی	لا فاد هونا ورنج مسجوری
تا بخوری ای جیم سروان او جیم	جوشش دایه و هم ای جیم تا او جیم

۱۱۱	مکلف مکلف هوز مدانما ز اش او دینش زای آماشش بنی یا بنیوا و دینش
-----	---

سکین بخش در دایه دین	دامان و هونا و زامشان کلر مکل
----------------------	-------------------------------

یکه چشم نجسم گرد برده به
 رسته بیم چرخ طردوز و اندر کل
 ناگای حرمای دزد دزدون پر خاران
 زلف ناگه خامه خم رقص
 یا او سرداد دزدون پر دافان
 از صد شراره ناسره حرمی
 گرمی تاو زود ز تینا هم
 س نام جفا صد س دزدوم
 منز چرخه چپ چو اشته چکری

سید خشم یانم ویران کرده به
 پیش پوخال غنم چون سازه در
 ز شش داروی زمان ز امت او کار
 منظره سغدوم جینی خم همدم
 پروانه پای شمشیر سیاه طافان
 تاو این تاو دزد مبهجوس
 بزده به سینه سوما سینه هم
 و در می به نور مطاش کز درم
 چن کلام دردی سینه داریم کرده

وَزَنَةَ مِثْيَا وَخَتَّ وَأَنَا يَا نَامَكْتُ

لِيَاكُنْ كَرْدَامٌ وَفِدَايَ رَشْمِ خَلَّتْ

۱۱۲

رَوِي اجز جشم سخت نسام سبب
نما با خودم گمان چه تن جفا بود

کام سازان صد رنگ نوز پشدا

کشتش کشت دشت هر شت پشدا

فضایه عرش و انای صیدین

یا بار کار بار کسید صیدین

اسرار پرده غیبی محرم پرده

سایه خدای سلام عینک

کردم نالای آرد سید کمان

روز زردیم محبت بی و کس جووان

هر کس شغفیش بی ویش او درون

من جفا لیم و شفع کز رکن

کج جحران بوزام نوده

سر نیان و خاک آسانه نوده

سها غریب کردم سرای تون

مخا بی و زنده سفره رجا تون

مفرنا مہمان بے ڈشہ آمان	دریغ مگر آمان صد آمان
	<p>۱۱۳</p> <p>ناخاندہ بچہ کے عادت کر دین توشہ بیدر گاہی کریمان بردن</p>
<p>گرد تفرقہ بین چون خیال من دن پلاو پت بوجوش قرارن دواز شاہے پیچہ اقامت اپہ بازو ستن نہواز کہ دزد پے رو سیا تریا پے شتنبہ لام</p>	<p>دہ نامیا ران بر شین جی ز این گرد کو چستان آنا دیارن سنگ بازہ موش پیش بازگشت لوان جی کوچے خالو کہ نامفرد تو پیش مری کم ہوں و کم فام</p>
	<p>۱۱۴</p> <p>ساجھی از و اخ یاوو و ماران باتن بوز سکت شہ ہوران</p>
ہونو ہوز نام چون سید جابین	امشو دیارن دزد م کارین

آوازۀ مینت ندرون صد طرز

بیهوش چه خوش کم فامی به فام

سایه چچی دخیل به دور دور دینت

کف بد زنه دف سجت نرودی محیی

نکبسا آسا دست درو سملوور

چلیکت نه سر چکت سجت در قرار

دست بحقیقت منت بکره می

کف بد زنه دف چکت باور و نه

بو آواز بر زفاص بکره رازانک

چشم حیدر چکت و چکت خان بین بر زنه

و هزار مقام مدران جفام

مضطرب فدات نامی باور و نه

وینه با زبند چه بنم آرای کتا

دف و نه دو چکت باور و نه

و هزار دکان بنوازم را محیار

سازان پاره چنه و اولادی دکی

پسچ مواج که ز خدا دای

بغش از پنهانک اندازان

جوش دُر و نالم کُرد و دُر دُر	موش دُر و خان کوش دُر
-------------------------------	-----------------------

۱۱۵	از پز به خَر سِت با جَر چنی رنو مَبو آله و آ کَر
-----	---

آر گمان کیش نیخ چون مهوریت و بر قیامتج چون مَجرت گمان دکت باوان پی پاپوش یام ند و رطر آرصه که پیش صلوات چشین ریح بو طوره	سَراره ج ناز دُر در حریت بُر او عذاب نصیب کور سر کور بیو یا نیو تر چشین صلوات حرر بدو ناحیه چشین صلوات آر مین مین از جورن جورن
--	--

۱۱۶	کامین صلوات شای بالا مرقر سکر آتین زو جو اوم دُر
-----	---

نیشانه ناک ناک نازاران و غلط شهو حال زان دُر	یانی سر دُر قمر پی وی و پاکر همناسه سردان
---	--

نتیجہ قیاس قضیہ قضای تو
 پزیر کہ ناسور دوزخستہ میں
 گروہ لول گنج مناسان سرزد
 بند و تابی ریشہ کیا نہ طہرستہ
 فکرت و کورہ مہرہ ساختہ سرزد
 وزوت نکجا و مینان خم
 تا حوضانہ طہرستہ کلمہ سرزد
 پنے گرمی کورہ میند درونٹ

تدبیر چنہ طہرستہ ناسور قضای تو
 کوزہ کلینای زام پتروک سبتہ میں
 کم زینن بزوت نہ صد گنج سرزد
 خیال آرزو جہ آوات دستہ
 پنے تفرقہ و صحت نزدیک سرزد
 روی شاد کے روی و صند زنی
 آنہ پسرینی اول آخر بود
 ہنستہ سرزدیم آنہ او سونٹ

حقیقت پیری تو وٹ کے سناس کوزہ
 پنے تینا کلے پتیر اس کوزہ
 معدوم درجوات

یا کز ناله ناله نامه ببلین

و سن چو راسی عرقه مغلان

درد نام فرودم درد و بیم زانام

کردن پست آنام چو کردن پست

مانا کز آو من من بجهیم

یا چو همناسه صب دعا و لذت

بد دعا و بیت تصدیت پستان

جو شاسته بازار شازای است

هر گز تم کالای بالای نازاران

چیشن پشویم ماتمی و سن

شا هر دو انای کردین اخوان

ایش نام فرودم ایش بیم و نام

بلدم تو قضا و به تدر پیر و است

تو که خیالت آو درون آو

تا که تا پیر بر پیر شو ناست

گو یا چه لای و پست در و پست پستان

من روی ما به کردین حاضر و است

چه سر دعا نچیش بی سر شاران

نایمانه گوشت مرفرد که برین

از هر سات دزدی دزدیو تر جی

نکیون چه نامش ددی و در شجری

ساز چون صدای محبت خامی

وشی و نادوشی تقاروت زانو

مید و قین هر هر چه شخصون

سایر دعا که تا جرحه چپ زانو

من و زو او و زو او او و زو او

خصوصاً ببلبلای نازاران

فردوس مضمون به او کرده این

بیونما چون آن چه دزدیو هستی

کیفی و بکیفی نزدیک و دهمری

قیامی عشق هر شست نایمانی

بچه نزاره هر پلشت نوز

جریمه و خدات شیوه کیسون

نایمان قش من هر شت نوز

من او قبا غلزه او کوی در حیل

هر در خاستن چه و صد ناران

تزوید یک ناله ترمین افغن	ضربت رای خیال قافله و صغن
پوده هر رفته بدو در کستان	تزوید که بنزاد هر پای هر کستان

صه کوئی تزوید شادی و یادم
تزویره هر آرمی و یادش شادام

بگرد کار چرخ چرخش خبره	وزنه صبح که هر ری توبه کوه
------------------------	----------------------------

زرد که سر پا چه بر موز دچانی	هر صغن پره بهر کم هر زن دانی
------------------------------	------------------------------

پای شایع دین ماران استوه	نه پناه ایتم ترا تو بستم استوه
صنم برت نیم صمد ناستان	دوی کوره درون شون استان
ساقه می همی داو مغنی دکنی	نه جی نه فریاد مرطب استان
گر می می نوانی کز دوف و نه	تیکر بود چینی زائمه وی دانی

<p>یاران چہ ران برادر سنگن وادہ زیارت غوث الاعظمین کک گردن کچ بوبو بارگاہ امامت ماتم و بی قاسم مانکر اولای سالی گردن</p>	<p>واچہ چه وادہ نش پند سنگن بر دین تدارک بعد اشان جمن بی توہم خوشوے دس دغاؤ د خیر جماعت بی امامتن گوشہ نای بند شد بی کرد</p>
--	--

<p>ای فخر مرثیہ است</p>	<p>قیام در و برن آوقد وقت قیامت ساز و چنی قلا قاست</p>	<p>۱۶۱ بین</p>
-------------------------	---	-----------------------------

<p>چہ خیرن صدای کار خیرتین یادم ز بازمان مار کارت کردن روپے وفا و شرط اشنا پست</p>	<p>نام زمان پے بزم شادیت جم مکتب چاک میجاری سردن روپری آویس رای خدایت</p>
--	---

<p>داؤ پے اِپسِ سَخْتِ نازِ پُکھا تا عروسِ خاکِ پشتانِ بے شو خاطرِ نازِ اوستِ مَدَرِ آزار شہادتِ مہم و سیادتِ با گنجِ خزانہٗ مَرآتھوی بے رُو یہ گنجِ ایدنِ بے مارِ غیبو بنا زورِ اعزازِ قدر تو سازدا</p>	<p>داؤ پے اِپسِ سَخْتِ نازِ پُکھا آئی تُو ندپتِ کامِ بے مَرآتھوی جی خارِ دُندانِ نازِ آؤ مارِ دِلِ فریبِ زیادہ سَعادتِ بے تُو تُو کَلتاغِ مُصطَفوی بے کَل عادتِ شُشِنِ بے خارِ نَمبُو نامِ آنِ مَرآتھوی در او نَسودہ آئی تُو سولِ آرو سُو قشِ پُر داز</p>
--	--

<p>۱۲۲</p>	<p>بیرِ بے شہرِ ہر سالی آو تُو سولِ دا رِ جالمِ مَن فَر دَا تُو کَر دَلولِ دا صلح اللہ و صلحِ مَن</p>	<p>۱۲۲</p>
------------	---	------------

<p>چن مَن خاطرِ خارِ خُمبارِ دا خدای</p>	<p>آخِ چہ آخِ چرانِ پری آخِ داری</p>
--	--------------------------------------

بشیاپی و سیر سر آو چمن

به آو پراختم نو چمن چه من

نمانان کردا چنی بلبندان

چنی نانه چنه سفته دلان

۱۲۳

مانه قفله اما ناقص
آوان په کلان ای میخ په کوهی

دله بخت و لیو مویون

حالت یگانه پشپو مویون

کرده نیش و طیر ملو هوش بره

ناکرده کرده کرده کرده ناکرده

سجاست کاپه ایم کابو دیدا

مانه کرده اول یاد و سجد

مانه کرده برت زبانه کرده برت

یخچه عقیده و طبرزدت بو

په چیش هر کوه و صف و شکاران

چنی عقیده طرافکاران

وطن چیش اوچ بطورون

از مین مین از جرن جرن

<p>ویرده ویرده مو له پله تاقه ساره رجات هر دم داد سو هوش و صدای دف گوش در ای صفا جفا در و قضا ای</p>	<p>را مجازیه در پیش زنی بی دست دماغ و نشه و لایا سو دس و شپه و ه پو و جام می دش زشت بو پو اچ</p>
<p>۱۲۳</p>	<p>و کرده و فام آره کانا و ر دن با کوفام و باور کردن</p>
<p>صدا ای غای هلال روزه داران کوره سرا و پیح صوفیان گرم میزگیان معمور در و ازان و از میخانه ویران در کانه بستن</p>	<p>ناله صر سیک باده خواران صدای چنگ و نه رندان و نر زاهدان و زکر ویشان منازان مستان جام صاف می شان بک</p>

تا وارن ماگم بی نا دیارن
 یکت سیا هوری روش گریمن
 سابعه سابعین پرمیز کاران
 تو بیو پیاله است حریمت
 نکا دوز و ناز و یاراند
 برید و صوفی خرقه برپا پوش
 هر کس چنی حرس و بهمان سخنتر

کتر پزده تار دا سپو اران
 بر بے او بر جن نکلنوم و حیم
 پیالت پتر که به می چن جاران
 بنمانه بدل آب روی خمدت
 بر پزده و دم می خوانند
 من و دامنه پاک سپر می فروش
 و صده آرزو سر بارین ادبر

۱۲۵

بز انین کمان را که کتم کمرین
 کمان مایه پرچ کمان سود برین

شای جعفر آبار گرمی ساری

سنزل شیر از شمار سود ای عشق

<p> انا م محراب سر مصلیٰ ذوق دماغ و نیش بادیه قامت پے شفا کا زمانہ نامکش نام نکر دن خیال میت در کوش میثرا بی خاطر فراروش کرد ہر س و عالم ناجی طر سرت من ہر مو اجوم پے طر و شہ طر گرد بند بستھی در و دامر دہ یام پے خاطر شش گردن حدام </p>	<p> دس و دیم و آب رنگنا بارشون خواجہ سر صلحہ بر مہ آست خلیون آرزویش ز نمانان ہیچ نبرون نام خستہ در کوش یادش گدرا گای طر صبا و زرت سبے و سبے لام و وردن طر بے آرامن دایم مد و چدر من طلم و طلم تاپے نال و ورد نام نسر زوان شیرنش تالم </p>
---	---

نَدَارُ وَ تَقَرُّبُ تَحْرِيْمُ خَاشِشِ
 مَا دَايِ حِرْكَ مِشْبَعِ صَدْرِهِ شَيْخِ
 خَاطِرِمْ يَنْدَخَا مَيْتِ مَائِيْشِ
 صَدِّ لَيْتِ مَارُونِ نَيْنِ فَرَاتِ
 بُو بَشَقِ اَوْ جَامِ اَوْ نِيْمِ اَوْ جَمِ
 نَزِ اِيْ حَيْسِمْ جَمِ مَارَاوَه
 بَاوَرُو نَامَه جَامِ جَمِيْنَكِمِ
 يَلْعَزَلُ مَطْعِ مَرْدَه اَسِيْ طَبِ
 وَ رُبُ نِيْشِ اَوَّلَه لَيْسِمْ تَيْطَبِ

بِيْچُو وَ مَمِ جَه دَرِيْمِ نَامَشِ
 لَاشِ وَ مَنْزَلِ يَادَاوِ نَيْنِ
 بَايِ مَيْلَشِ زِ حَمْتِ بَرِيْرَشِ
 جَه مِنْ تَائِيْ جَه اَوْ كُونِ طَاقَتِ
 بَ سِيْ اَزِيْرُو نِيْمِ وَ حَيْسِمْ
 اَزِ بَ زُو مِيُو بِيْكَ جَه لَاوَه
 دِيْ سَه دِيْ شَاوَرِيْنِ دِيْ شَاوَرِيْنِكِمِ
 بَاوَرُو نِيْشِ حَمْتِ سَكِيْنِ حَاصِبِ
 خَوَاصِ زُو بِيْرِيْشِ بَا هَرِ جَمِ بُو

	بِحَاجَتِ صَرِيحٍ تَوْبِ رَاجِحِي بِيَمِينِ مَنِ زَوْمِ شَتَا طَانَهٗ نَسِيَايِ وَيَمِينِ	۱۲۶
--	--	-----

مَنِ وَيَدِ وَيَدِ وَيَدِ زَامِ سِنَرَايِ سَخْوَهٗ مَنِ هَرَا وَ پَرَمِ دَرِ تَارَاهِ بُو مَنِ چُنْجِ بَادِي قُشَسِ چَوْلِ نَوَايِ	تَوَسُّوَشْتِ بُو سِرِّهٗ صَفَا بَخْتَوَهٗ تَوَسُّوَشْتِ شَادِيَتِ بِلِ اَنْدَازَهٗ تَوَسُّوَشْتِ بِلْبَلْ مَشْتِ هَرَايِ كَلَرِ
--	--

	بِرَسْوَتِ سَوَا حَتِ يَرِي مَنِ زَمِيَتِ هَرِ لُجُورِ سَلَمَتِ شَا اَرِي وَيَقِيَتِ	۱۲۷
--	---	-----

نَهٗ مَلِكِ خَانَهٗ مَدْرَسَهٗ اَسْتِ بِسَمِ نَقَا شِ تَعْلِيْمِ طَفْطَفَا رَا سَتِي بَا تَهٗ تَدْبِيْرِ تَقْدِيْرِ	مَانُوَسِ اَرِي شَرِيْنِ شَوْخِ دِيْمَتِ دِيْدِشْتِ مَكِّي قَدَرِ سِنَرَا دَا سَرُوَشْتِ مَرَشْتِ مَكْرُوَشْتِ تَقْرَا
---	--

	تَوْبِ بِي تَعْلِيْمِ سِنَرَا جَنِيْبِي اَلْبَتِ يَا سَرِ سَخْتِ يَابَدِ جَنِيْبِي	۱۲۸
--	---	-----

خاک آن آمانتوی پر زده	نقاب لصفحه هستی در زده
چهره دله زار خوی گرمی پیدا	عکس بر بوی آفتاب ناسیدا
باوشین مکر د آوصفیه با کرد	ناز کیش جو باد احتیاط مکر د

۱۲۹	نسوی آینه جبین حج کل کم مکر د هم نم خونی رخا طبر
-----	--

خار چرخ بر بیه در درانات	مانام کرد آو تو توانات زری
تساوی دست دمی و مودای و	بگنج بدی نه بگنج در زای بپیدا
ما خدام و حق صادم آورد	خالوم توجه گنج در یا مودای
جه کناروه سعی کردت در	هزل پند پوشش آو آوردت
په پیش خالوه درون ^{کنز} صبر	خیلین اجزای تن لیلکه پر شید

فردا در روز چهارم
روز چهارم

آمین و جزو زبده مجنون در
چشم او برشش و زبانه نوندا

روز چهارم
روز چهارم

شورای عاشورا دبان بر منبت
 آو خریک نه چول شام عدند
 آو نیز پد مرگ و اسپ برده
 آو حسین آسافر داد که رو بو
 بازارن واده مایتن ساج
 امسال نو و نماز چنخ خزان درده
 مشیر طالع من خلف آکنز بو
 طریح کج ابری چیکر زباز پیش کرد

محرّم اما محرم شرم دست
 جزینه کلبه ای سارانی ماندا
 رمن زاده زیاد ختم بقیر کرده
 داخو سره کولاشه که کوب
 ای پسر فانی وی بدزبان
 برنگ و زده بانغ معدوم بر دایم
 وزنه کس که دی و نماز کل بر
 جفت آرزوش کرد چیت کرد

روز چهارم
روز چهارم

نوی جگر نشوی دما حرم ⁺

نی چی و بی بزم یاران جانے

چرخ نراق طالع جگرین لادو

کے یک جاری تا و نو مو

در پست دبارت چند صاحب نشین

سحر بونون شیوه نشین

ہر نامی نو بو عالم پشپوت

نہ شور را حرم نہ رد دل شادم

فر صفتش او ز دہم ای و بای دژد

کام صفامش دن پانزنگا نے

بود شیرینی یک مژ نو او

او یک لادو نوم یاد نو مو

ژرد ژون و خا دیشید تر ریش

حد و امتیہ حشر شد امیشن

معدل چرخ شیوه ابروی نشین

شور زلف در رو موت مور او نا ⁺

۴

<p>سیرشان آزار بینای چمن آو پیرت و آو خال آلات نکت چنچلی یاد تینیا پت منج اول و اول آرونه فرودا</p>	<p>شش آو زنگس و نوشه چمن آو مارو بو پیر طرز که بالات سوچنوم حسرت در و حیث و مرگت دیدم نام نه کدردا</p>
--	---

<p>سبحان سبحان سبحان</p>	<p>مضطرب سقایی دردم نا جان سابق جامی خورس انظران</p>	<p>۱۳۱</p>
--	---	------------

<p>پیدا هر تونه ماسوا سیه پنهانسانه ظهوریوت کرد آروی کرد جدوه و پرین تشارت شناسی تو هر منسو منسی</p>	<p>آی گشت موجودی جدو گزت مایه پنهان بیت تنها وحدت سوچ بویت جی عالم به بقای ناریت بصده جدوه تر پچون سح</p>
---	--

سزوشم وی وصف جایتوه
 از هر بوبه عادت سزوشنکاران
 چاره نین چه دس جده نکرده
 یا کسو تر نین داد ویم کرده

بازم وی جده جلدیتوه
 په قنای کس سر خاطر پرخاران
 بسم اوتبع ایند کچی گزین
 چه دس توبه ادا اولای لای برین

۱۳۲
 و اوئی لای صدزاری بی شوین
 چه لای ترف زیاد چه نشوین

جه گمان سپردده و بختی مرگ
 نامم چینی باروای ملاحظت کرده
 و ایضا می صد جاز سعد وی طغیانه
 ز چه موری نین چه طوزن حالت

خالوی خمیای خصله خانصان
 بشو و پاپوس عرقن گزیده روی
 پرت بیت چه روی گرمی کوریه
 که بر مکرده خشم نخیالت

نامم دم حرووی درون خم برتر نویسم

حاشی بر طوین خاکش و سر بو

خشم مدی و باد شوی سر کاون

کامچین کل نیای جوژه و فرودا

صفای کل لان صد طر زان مرزبان

شریخه ^{تفنگ} مازدم کله فله کلمت سم

جی و ناز چمن رنگ با پیران رنگ زار

برگ نام رخسار سبخت

هر پت فویک جا تا ماش کردن

نامم فرد نامه هر سیرانگه سیم

هر منت و زنجی در زشتی خط بو

تو فاصن ز طول سر و سر آوان

کامچین بی سیم و روی شتا و دا

سیر لرزه بر زم سوزه سر بر زان

صبت سر بر دن صیادان نامدم

نک معین آو بایند قلدی شاره

اخ نه جمد و بخت داغ ز امیخت

کرزه خشم چمن مو خم بر سر زان

<p>کَم بُوَیجَاو کَر دَوُل کَر دَر مَیَلو نَا چُو نَزِیج دَتَم دَا</p>	<p>و نَحی بُو شَس دَر دَر کَزَه نَالَه سَر دَر اَو دَه مَشَس بُو دَر خَش مَیو دَدَا</p>
---	--

	<p>اَر مَر اَز بَخْتَن مَر آو طَا کَمَن دَی دَم دَی دَن ت آ لَه وَا کَمَن</p>	<p>۱۳۳</p>
--	--	------------

<p>نَا پَر نَه تَر پَش حَسَر کَم بِن کَم بَت کَم مَت کَبُو زَو قَا و صَد تَر کَم لَا حَوَل نَه رَو ی زَا م کَم مَوَا نَه بَر خَم فَدَم کَمَن و مَر کَم نَزَا و</p>	<p>اَنَا س نَا و ک مَو دَا ی حَجَر مَم نَجَا ی نَی کَا نَا ن زَمَر اَلو ی فَر کَم حَکِی م مَو ی نُو سَر سَا م مَمَا نَه نَا چَا ن زَو دَه دَس پَر ی سَرَا و</p>
---	--

	<p>سَر نِیَا م و اِشَس مَن بَی نِی زَا مَت کَفْتَن آو دِیَا ک سَا رَا کِ تِنَا ت</p>	<p>۱۳۴</p>
--	---	------------

<p>کَر پَر پَر مَه کورَم نَا زَه کَر دَر زَم</p>	<p>نَا مَه نَقِی ت ی ک رَو اَی لَد آو دَر</p>
---	---

دَلالَتِ نَوْ شَوْ صِحِّحِ رُوی آرازی

صَدایِ لَاقِومی لاؤ زَر زَرَه زَنجیرِ

زَیله زَا سَلَه زَر زَلَه پَویله وَ هَمی

شَوْقِ زَرَقِ وَ بَرَقِ فَرَقِ زَر کَلَدِ

تَقَه وَ شَقَه گَرَمِ چَپَه وَ چَپَه دَرَمِ

سَمایِ دَسَمالانِ نَوایِ نَوَمالانِ

لَا رَه وَ قَطارَه لایِ شَدَه دارانِ

اِشارَه آبرو کَ پَری مَوبَتِ

حِفْظِ بَه وَا دَه نازِ مَینِ نازانِ

گَرَمَه گَرَمِ نَظَمِ بَرَمِ پَر شادایِ

سِلِدَه وَ بانَه سَرینِ دَر زَی وَ لا کَرِ

کَوانَه دُوانَه دُورِ لَقَدَه وَ کَرَه یَه

وَر شَه پَر شَه نَوایِ کَلَمِ بُو کَلَدَه وَ

چَر کَدَه وَ نازِ پَر کَدَه وَ شَرَمِ

تَمایِ مِمالانِ نَمایِ دَسَمالانِ

کَم کَم اِشارَه سَیْمَه وَ شارانِ

دَمی دَمی سَ صَبَرَه نَوا دَه فَر صَبَتِ

مِینِ دَسی دَا دَنگِ بَازانِ بَازانِ

خوش خشیه خاص ترینه نیجه گویش
و لیسو آلائی بالائی شوخ و شکست

شاهباش شاه شهید ای شاهباشان
یاران یاوران منی در دوده داران

جه سختی طالمه بید اقب پیم
آورده شش خیال دکن آذربای

تا دمی ترکت زردی صحنه خزانه
آر لای بادی شو قم بر بردا

عشوه و نزالت گز شمه بی خوش
قرچه و قیمة جبرک دل در خان ملک

قاش قاش کزله درون قاشقانتا
ببیدی بگردی منی شکست داران

هر جا فر صحت منی یاکه خایم
جو بزم شیرین مایه مهر شوری

سپه قالمش کس کس نزالده
میکسیر گیسان دیم شاه باش مکرزدا

برکم نمانان پنه نو غا مان
گیسان را دن پنه تر پنه معده دم آمان

<p>نَهْنُ يَارُكَ "أَوْ شَرِيْنُ رُؤْنُ"</p>	<p>خَلْيُونُ مَرِيَانُ رَفِيشُ كَرْدُ</p>
<p>مرحوم مولوی درو قصی کہ در آخر عمرش ۱۳۹</p>	<p>بلازم فی حَسْبِ حَرْمِ حَامِدِ صَاحِبِ كَفْتُنْ وَ تَنْبِ اِيْتِدَا بہ بیگمہ سن سیدہ نور حسرت</p>
<p>دِیَسُ نَارُتِ پَرِ آؤ وَ طِفْ كَلُّ اِيْ لَطِيفَهْ</p>	<p>آیدوای من فی آؤ ورا ای شاپین آؤ بچون منزل اید بچون منزل</p>
<p>۱۳۷</p>	<p>آؤ بقاش نین اید عطاش باقین اید عطاش باقین باقی و لا قین</p>
<p>نَهْنَاتُ وَ نَهْنَاتُ رِلْ مَاتِنُ اَشُو سِیَاهُ دَقْرُ مِیْرَايِ اَزْ كُنْ اید ناو و برات بی انداز و ہ کسی قوتش از نقل ناورن</p>	<p>آبَتْ شِنُو شُو بَرَانِ اَشُو زیادی و نقصان رزق و اجلن آؤ و تعلیقہ "عُمُرُ شَارُو ہ شخصی زندگیش و صد دلبرن</p>

مانا نامه رندان چپش مگر وی پیغم

تراز جزای هر نفس از پریم تو رسم

یا نه چه شو می سخت سبای من

ولک زنده کنیم تا و هوا و ه

سادی تانی در کوه ^{سینجا} یکنه طرسته

یادان و سیر دت تو بمن دی دنی

پشپو کر لانه دلان چه سردا

مانند بولکی او آووش ^{در فکره چی حشرک} چم

دورست کر و جو ز صحران دوربا

من دایم نتر روی تقسیم نامه ویم

بسمیو از ان شیرین نه گوشت ^{می باوریده}

ايشو نرزان تندر طو لکه لای من

دیجا دیمش و نای فناب و ه ^{الله البرلم بیته}

آزاد کر چمن طرسته ^{سجده الله لم شغره} در کوه

ایه و کارن ^{کلیه} شت ه می

گوشه عرق ^{کلیه} جن باو و و بردا

گوشه چم او جام جام او آهضم

ناز و اچو بنوش غمزلت ^{شمار} تو

تا فواره دشت لوله پینه ریش	هر یک پرش زووخ همزشت زبده ریش
----------------------------	-------------------------------

۱۳۸	دشمنی نشه ستیم و انده جمع یک ابحار به دس طایم سا نوه
-----	---

شوق شادی نو	بنای کاخ خیره شوق شادی نو
هموای نو عروس شوق عینه بو	سه کار نایب مبارکت بو
عجب آمنگ نو و پاکردی	عجب آسار و هم آوردی
همی می جی شورش روح آفرینی	بخج جی شادی سیرن آسارنه
فلک نشینون آبی بزم تازه	آبی بازار عشق ناز و آندازه
یاران ما مهران همی در زده دارن	همی گردن میشت دخیل خیمارن
هر کس آرزوش نظر بازی بو	مینش و میدن تیر آندازی بو

بیاک برپیان بزنانک راشن

یا غدا غای محشر هجوم العامن

بزمین باطن نظمن آهنگن

واده آجیا موت مرده صدگان

شمه کن شریقی شریقی شرین

طین دیهون علمون طارن

کازن دلو ازن سازن آوازن

عیشن عشرتن لیقن دماحن

صد ارزانه شده لارائن

یا خوش سر م هوشم و سوا

یا زلزله گرم یوم القیامن

ریقن رقا صن چغانه و خن

زشت زشت جام باده و بیان

کمانچه و موش روق و بیان

سز عاده بی هم موسیقارن

رازن دمازن نازن نیازن

زوقن زینتن بون برون

سر کسرتا پای خاطر خارائن

قَطَارَةٌ قَيْطُورٌ نَائِرٌ أَنْدَلَانٌ
 سُوْرَةٌ سُوْرَانِي سَانُزْدَانٌ
 جَهْ صَدَايِ جِرَانِ عَالِمِ حِرَانِ
 يَرْشُمَةٌ وَرَشْمَةٌ زِيَابِ نَائِرِي
 شَا ضَمُّ صُوْرَتِ غَمْرَةٍ وَنَائِرِي
 قَابِ هَدَايَتِ رَا شَا بَلَبْتِنِ
 زُرَّةٌ خَوَانِي بُزْكَانِ كِيكِرِي
 بَاتِي بَلْكَرَانِ لَاقِيَةٌ جَهْ طَانِ
 خِصُوصِ آرزُوِي جُحُوْنِ دَمَافَانِ

X

سَمَاؤِ سَمَائِي غَاصِ جِيْنِ مَخْنِي جَانِ
 نَانَةٌ سَطْرَانِ بِي پَرْدَه وَفَرَمِي
 دَرُو شَا فَ جِرَانِ شَا فِي جِرَانِ
 بَطَالِ كِرُوْرِي بَا زَارِ صَنْعِي نَهْ جِي
 هُونِ دِلْدَارَانِ آوَرْدَانِ وَجُوْشِ
 تَمَائِي آكَمِ صَنْمِ بِرِ سَتِنِ
 اَشْفَقَةِ صَنْمِ جِرَانِ دُ بَرِ
 كِرُوْرِي دَمِ هُوْشِ مِي وَ مَخَانِ
 تَمَنَائِي دِيْمِ نَيْبِ پَرِ دَمَافَانِ

جِيْنِ

عَطْرُ كُلِّ عَرَقٍ شَيْبَانٌ جَمَالَانُ

شَرَارَةُ آمِهِ بَرِيَّةٌ وَفَاؤُهُ مَيْدَانُ

ثَمَلُهُ زِكَا رَانُ زِدُّهُ كُوْسُ الْكُوْسِ

بَيْنَ دَسِرِ دَفْرِ صَفْتِ حِفْظِهِ وَحِمِّ بَارِي

كَالَائِي بَازَارَانِ آلاي نَازَارَانِ

كَمَا نَجْمُهُ دَلِيلُهُ دُكَا نَجْمُهُ عَيْبَرُ

بِسْمِكُهُ بِدَانِ شَرْبَتُهُ جَوْشَنُ كَبِيرُ

رِيَائِي رُوِيْدَانُ خِيَارُ سَرَّ خَيْدَانُ

رَبَابُ سَرَّ سَامُ لَاجُوبِي نَامَانُ

شَيْبَانُ دَمْتُ وَيَانُهُ لُونُ خِيَالَانُ

اِشَارَةُ اَبْرُوِيَارُ مَرْبُوتُ كَلْبَانُ

قَاعِدَةُ قَدِيمِ هَيْبَتِ بَاشِي هَيْبَتُ

وَادَةُ دَادَةُ لَيْدُ رَضَا وَنَارِ رَاضِي

لَالَائِي دَلْدَارَانِ نَالَائِي آدُ كَارَانِ

كِرَا نَجْمُهُ ضَمِيمُهُ قِرَا نَجْمُهُ زَنْجِيرُ

رَقْمُهُ بَدَانِ شَرْبَتُهُ شَمِيرَةُ دِهَانُ

رَمِيَائِي كَاهِلْدَانِ جَمِيَائِي جَاهِلْدَانِ

شَوْبُورُ شَمَانُ رَشُوْرُ شَوْبُورُ

فَانِ

لَفَّ سَرْدُ شَمَالٍ خَفَّ بِسُوءِ كَالِ
 ساقی می پس می بایچه دنی بایه
 نَظَارِ بَدِیْئِهِ خَرَسِ دِیایِ بِنَهَانِ
 صَدْرِ لَؤُوهِیْ لَا وَتَظْمُرُ لَؤُوهِیْ
 تَمَانِی قَاشِه قَظْمِرِ بَرِ اِهْرَیْمَکَ
 بُو عَطْرُ کَر دَن شَوْشَه طَلَهَی تَر
 زَارَه لَا چَاخ لَارِیَه یَا زَانِ
 صِلَه حِیَا تَرَانِ دَسَه بِلَفِ
 کَر مَه کَر می بوش رفت تَرش

قَفَّ سُوَسْنِ خَالِ حَقْمِ مَر وَا لَ
 تَائِه دُنِیَا بَرِ حَرَنِ یَسِیْ الْأَحَى
 حَر و شَر مَابِیْنِ یَا رَانِ یَا نِ
 هُونِ رِیْشَه جَرکِ کَر دَمِ تَاوَانِ
 وَا لَی آ لَای خَاضِ بِلَا شَوْخِ دَسَکَ
 بَرَقَه بَرَقِ طَاسِ فَرَقِ کَلَدُوزِ
 خَا حَرَجَه زَیْدَه زَیْدِ زَر وَا رَانِ
 سَر تَای کَر دَن آ بَرِ طَرِ
 لَارَه وَا قَطْرَه اِشَارَه وَا حَلْکَ

همو سیا و بون تو اس و تاسه

نتوی تا کس تان لو تک بقدا لے

شوق زوق تری خالان ماوی
ماثره کرده دیم آلا و دیم

زیلغزائله زریکله زریکول

تلقه بیجی کوش پیلدی بازی یاز

خسه بی خیال چریکه و سوز

رقص سمای خاض نازنین نازک

قورطاسه مصلول شورابه کلک

سرو کوش و خلوت شلم و مناسه

یار او ایشاره بیجی حنائے

دیش و دیش طر کونای کلک دی

خسته میجک بند سیر سپنه و مم

زیره زری زریخیر قولونان قول

خره خیر خالان فیره سرو ناز

تربله و تبر پرده درون حرنز

فصد و صد مسدا و آیه و لزان

کیوی سرو او نیر بادانه و پاپچک

<p>آخ و دافع صد و پانچ سائیں سا اجدیہ بر قضا کر تم کر</p>	<p>ہر کس شاد بین چھی یا روشت ندی نجاتم ایشو تا سحر</p>
<p>۱۳۹</p> <p>سعدوم مہینہ بازار بر مشن کاسن بیدین یاران کے سر دین خاصن</p>	
<p>آزیز کام ہوت ہے دیدم پر شہ یاد دل کام میت نرانت پخت و سن کون طاقت بر بیان بھوی</p>	<p>یا کام زود خاؤ ہے دروم پخت دکام قہمہ درد جسم تاپنا ساون کوشش وان نکلوا کادور</p>
<p>آخر آزیتم تو نام چون</p>	<p>۱۴۰ تو نینان دل گوشت ہون</p>
<p>خیر بوج فک کام خیال کرد دیارن آسٹ صر رہا س زو</p>	<p>و پان من کے شہریاد اور و با لام کالی خان مومارو</p>

داخوم حور بی پیش مانسردا
 فک ششائوت کاریت چپ کرد
 چپش سبوا ای زام نزل ندرین
 پله ترید پله ششم دیدار کش
 بدم باورش بر ای غناله شومه

دینان و پیش مدو و روی چپ کرد
 دست درازان پله زمانان کرد
 محروم ولات قشم شکر ای
 پله تو گوشه ای رانز شکر وار
 بازم حوروشم و بی بر و بومه

پله یفتا حور اسما
 کارین طواف رانی آسانه کش
 ۱۴۰

از روی آرزو و غم سر داده
 خشم نه سر جوئی چون ساری
 طاقت پله دهنون جبه شخی زمان

نرده درون آهر و زوانه
 بار چینی چون فوج سر قافله
 دست چینی پیش بر او دانا

بمزد و زور شدن نیم نفسی	واژه حوررتن مانا می باشد
بوی گلده در و در لبه عزیزن	مزه تمام خم یاران لذتین
فردیایم که بخوانیم	نازه اولذت بر شوهر

۱۴۱	احجام کمر و جام صاف میستی بکم یانون پنهانی
-----	---

رضای دل ناست دلای درویشانی	یاد او را کلین کرد بر هم درویشانی
شوقم پریت را شایسته پریت	بر صفت شادمانت
عزیزند یکی هر چه در درویشانی	جه نری میشت شای هر چه درویشانی
بر با تو راحت بر با من زارت	هر چه در دوره دیم تا شوی قیامت

۱۴۲	تا تو نه با خیم و صد کمر دا من نه بیخ و نه در و خطر دا
-----	---

طاق خاقان با هر چه شد در لکن

فرستم نه تنه پنهانی و ایشان

مسجدی شد روی فرس

طوالتی شد "جذب" حقیقت

تا خاص عقیده احوال ملکوتی

دو پنی رای راس و در دود

یک رنگ نایب بر استقامتین

طاس کله سر پر نه و لکن

خیال مشغول شرحی صفات

شوق مد و چرخ شمشاد نوس

کردن و سرمد دین معرفت

واقض نور اضله صم کمر بود

مبید و باعث طغیان و کوس

رقی جای در دم کارین

دای قوی که ضعیفی نماند
بر آن کس بر آن عالم

حقه خزینه "بجهدی زان"

موسب تفسیر شایع و صفات

هزار گشتی سوزید و پدید	توج مد و ظهور ز تو حق سید
هر عضویم بین را بطه فرین	هر اعضاءم عضوی اثبات ز کزین
پیشان بر ز بین زانله یا کس	تا می بدن نوز و زک و پوس
تینا کس یا پیدانه سیرن	و جو دم رسد خا به صبه غیرن
نیچی هر طری یا یاد لیکرن	مست پیسته و بی تو غیرن
ناله خرنیت بو کلو ششم	پید تا جسم بو پیشون هر

تا پیش چنیم تا و ز نموه
و ااضد خط یا و ز نموه

۱۴۳

نه بودت پاکتا و اخلاص کرین	سیم قلب کهن رویه دل جوش کوره
وز افاضه مالان و ناله خرن	مکن نه قارب سبید عرفان

تائیم قائم و اعضای فیض

هر جزوی که در عین است

خردن حجاب مجلس بارن

کمر پندار و جند زدن خندان

لوله پسته و مشک نیم سوخته را

و غم نعلون و اده لوان

پیمان ز جوی می دست بخت بدو

در پیر سوختن خاله بد غیض

هر یو آ ماده رضای صدین

وجود ندیم بصیرت خاران

بپه کوره ابراهیم پیران

مکزیو چون شمشیر خاران

عقبات و شیشه و جان

نثار یک کفر بخشو فتوح

۱۴۳

بیم در تاج و تخت لا درو
حسن خاتم آرایش کرد

آنز فراقیت هر کردن و برن

که سر کردن با نیم شوخ چون

۴

<p>تخت پاره روض و عهدم برهن</p>	<p>تخت وجودم طوفان کردین</p>
<p>اصب کاشوم بی لاو بو لاوا</p>	<p>خل سد و نیگی سونج فناوا</p>
<p>امید حیات قطن و نیش</p>	<p>زندگیم پله مرگ نایبتر</p>
<p>ماقم و شش دماغ امید نابودن</p>	<p>دزدانزه فرح یکجا رسدون</p>
<p>نمره رای آی لان یا خوا اولاه</p>	<p>نام او سر قلده خوف و رجاوه</p>
<p>خفت بزیشن شایم جانزدون</p>	<p>نصیب نصیب چه بود شوق</p>
<p>منشی دوام ره کز نه نوا</p>	<p>پیم شایه بین آب خورده کون</p>

۱۳۵ بے ناله خزین ایوی بروره
چون آمای خیال حواسم کرده

<p>نقش نغصیق بد کردون عشق</p>	<p>سز سوادای قلم حکا لکه عشق</p>
-------------------------------	----------------------------------

ظهورت کردن مغز و پدید آمدن

تمامی اعضا و مملوئی مثل تون

موان تریخ نگر و شن پاست

کائنات چه لام گردد تصویرت

مهره مانه چرخه قضا

و در دنیا حیات غایت شدن

چون خاصه نشانه نین در

ایم حا به نین است و هم چون

از عهد تیغ بند سپهرم کرد چاک

از بان آرد دشت آرشان آرد

علت چه بنایم کروجیا

اجزای چه نصیب ز کندن

موش و خیالیم هر ما چه لایق
نکریم ز کز تون آرشون آرد

طافت نه کانون عشق جگر

نقاب با هر صعودش کردن

کره دن و تیر او آرد ز پر خطر

منقذ دپدم نگاهش ندر زدن

۴

کَرْدَن و طَلَبِ سَخَاہِمِ	بَيْنَ وَايَاتِ رَبِّي بَانَازِ اِرْمِ
مَرْکَسِ مَوْنِوْمِ شَنَا سُوْدِ اِرْمِ	مَرْاُو نَقْمِ وَا فَا دَا سِرْمِ
خَا کِمِ غَمِ دَا دَا سُوَيْتِ جَا زِلِ	شَبْنِ نَهْ لَکْمِ يَدِ رَا بَحِ اَوَّلِ
بَا يَدِ اَرِي عَمَدِ فَا صَدِّ اَرْمِنِ	سَرَبَا زِي پَي مَرْسِ نَصْفَانِ
صَرْفِ رَا يِ اَرَا نِ تَا لِيَا نِ بَرَا بَا تِ	اَمِي وَا رِي خَمْرَهْ تُو نِ سَا تِ
قَطْرَهْ زَا شَجَرِ فِ	تَرْکِي بِ
بِي مِ دُو تَا فَا بَا تَمَنِّ تَنْ بَرُو	نَا قَرَهْ تَعْلِمِ وَا خَا رِ كَرُو

سَوَا جِ بَانَازِ صَهْبَا پَرُو شَا نِ بَرُو
 دَا خَا نِ دِ مَجْدِسِ فَرْقَهْ پَرُو شَا نِ بَرُو

۴

بَا يَسْتِ دُرُو نِ نَرْ سِي مِ خِرَانِ	نَا لِمِ اَلْفِرَاقِ لِيَقُو بِي بِي رَانِ
تَرْ پِي مِ مَجْرَانِ بِي سِي دِي وِتِيَا نِ	کَرْتَمِ کَرُو نِ دُو رَا لِي اَرْمِنَانِ

تم و خم یانه دل تار پست کردن
 بل کوهن تریچ بحر نامده
 خن رفیق خن هدم
 خرم زور شرتن بویش ساز
 پر کر جاکت پیایه جی

را با آمانی لای و جدایم بر دین
 هر خن میو و بان خمد
 خن نه صحبت عز او ما تم
 سب بود عشق آیه و امتان
 پییم در تار پست هم مستم کردی

صلحی درون بین است و فنا داد
 و نس خیال بروم بی لاله ابر لاله
 ۱۴۸

گریه و زود قامت کردن دلجوی
 وجودم بوطور نامعلوم بین
 از ناله جبهه پیکر دوش جیا

هر روز نهر دین و شنوی آمی
 بغیر جبهه ای ستماش بین
 تو پزیش بین جی نقش پای

۲

غاز و کیم دو سالی جارب	نیم از بارو و رتبه اخباری
مرزبه رو با شش بر پیونم و بجم	مینت از گیلو سرهون و خرم
خداست بون سالی نخی بے لادو	بول رفته تن ماو دوس باو
بیل و جام می دپان ببول حنی	نپن کر پرده و جودم بیهی

✕

پشت خرمی پنه پریش بکنا نو
 نه مژول و انما نظر بما نو

۱۴۹

اشکند شوق کمر دن فرارین	یا جوخه خیال برتن قلبی پریش
بوس قدم و پیش صبا یادشین	چنگیز بیست تسلط برین
خاک گردن و سر سبره شادین	خرم لادوان و طبع باوی و اویدان
زلف و شامه بے تاثیر برین	خراسم و جبارش برین

<p>حَسْرَتِ كَمِ زَانِمِ بِي اِخْتِيَارِن</p>	<p>رُوحِ نَشِيدِ اَرِن مَأْوِي اَز اَرِن</p>
<p>كُچُ نَمَدَن اَخِرِ سَفَرِن</p>	<p>زُشْتِ ضَرُورِن رَا پَرِ خَطَرِن</p>
<p>خَرِصِيمِ زَيْنِ طَرِيشِ رَشَو كَرُون</p>	<p>يَمِينِ دَمِ سَوَقَاتِ زُشْتِ بَرُون</p>
<p>اَز اَرَمِ وَايِلِ اَرَجِي سَرِ دِيغِمِ</p>	<p>نَو بُونِ اِيَامِ خَصْمِ دِيغِمِ</p>

دُرُودِ نَبِيِّكَ اَللّٰهُمَّ
 اَوْسَعِي بَحْشِي جَزَاءِ كَرَامَتِ

<p>لَا اَنَا سُوَّةُ لَا اَنَا سُوَّةُ</p>	<p>دِيغِمِ فَلَکِ چَنِي لَا اَنَا سُوَّةُ</p>
<p>نَبُوْتُهُ فِرَاقِ شَاوِنَا سُوَّةُ</p>	<p>چَنِي مَحْفَظِ وَتَجَدِّدِ لَا اَنَا سُوَّةُ</p>
<p>اَبَرِ رُزُو وَا سَرِ پَرِوشِ جَمْعِ اَ</p>	<p>رَنگِ شَنْدِ وَا زَانِمِ پَرِوشِ جَمْعِ اَ</p>
<p>بَرِ اَشْتِ اَشْتِ كَرُونِ اَلْمَا كَرُونِ</p>	<p>اَشْتِ اَشْتِ مَرِ قَا زُونِ وَا مَرِ اَشْتِ</p>

<p>سَوْر دَرُون جوشش آوردن کشت و جودیم ناز طه علم</p>	<p>لانا و هر س گروجه طوفان بردن نا و ختن ه سیم پنجم گرو گم</p>	
<p>۱۵۱</p>	<p>ناب بود کوفه بزم می نژان بشون و صقه شاز خا مرشان</p>	<p>بردن آسندک</p>
<p>بانه افتادن کردن و سیم ضایفیم و ش بد و س ننگ بے پتی زانم کردن و ناله جیات و نجات هر چه ما شو جوش و صلده هر س بی ریح بین جو جرحه پست خان کازا</p>	<p>بار کتبه سیم نای سحر بر تقویم شاپوری و جودیم هر روز روشن ساقه شبرک بمرودن و س پیم معلومین را پد میو با او ساقه و شش طر زپت ایترب لیک فرقت کردن سیم سحر بے پد او</p>	

پنج بزرگه کوجانه نو کئی

تا ای ریشه نشاط زینر کیم کر پیا

۱۵۲

قله ص بون جده دس دینا بی وفا
پا بی وفاشن بی پا بن بون وفا

چرخه چپ و راست سر و پا

موره بدشانا چواش چپ کر

کر دن و ششده روا شکد روم

دوشش سن راکه فتورج

نصه هر شش برون ربا ز پوز

او هر تو مشه نشه من کیم نصیب

۱۵۳

باز چن چرخه عشق کون
باز چن چرخه عشق کون

بزنه جلد علی حقیقت ما و ا

پا و سپر ایات روستا و ا

آشنا و کین بسته با کین

وزن ابطه بیس روشن کر دن

تا خاص شور و دست ویم جودیم

اوسه بز اول و تا قه بن کیم

نفس آتارده بر بروم چه را	بک تبا و ظلم جوهر پر جفا
مغنی رادی و ناله فر ا	ساقم کردن و زردی دوا
شایانای قلب او را و کز تر	پروانه آبی قند و و جگر هیر تر
هزین کز قضا پیش از دم	هرین ضایع هرین زلف زردم
و جام بگون خان فرسوده	بسیار بیونان خاصه لادوه

و معنی بیست و در آن کرد و پیش
نشو در آن محنت و کوشش

۱۵۴

بوی بو پروزی میوم چه درون	میوم چه درون میوم چه درون
کم کردن ناله فرسوده و جوان	تاریک کردن جگر پوستان بیرون
میوم میوم پنجم صفت شاد و	سوزن درون لیکن چه بر ناله

آرام و طاقت جلال کو بیخ لرد
 فایم ز لیلن و رونن ز نام دارن
 فدای پیشیت بود شامی و شکر
 گوش دو و زوای دل پیرکت
 بر سح خمی نازونه دلدا با حق

سپاس ختم بر شتم تا بجز
 نیچی ناکه نه انجا رو کار کن
 لبید ز تازیشه طرب او اولتر
 بر شش دو و زوای دل پیرکت
 بد شو رو و می جان زانسانه

یکسره خیالان زینان که لام
 دمس چرخه خچت که بند و سرام

چوین رگش جامم ز نای خیمند
 چوسا و ه ه ه گشت شربت دل کاوان
 خدا یقیم کر وجه هوا برودن

رونی بختک قرص ما و خود شید
 کوره فرقت کوی صبر نه او
 دیدم ماهی چو حبت سینه آنچیز خوردن

بار و درم نانان نگرینک چم

نه تقویم چرخ شوانا کمر

نریچ بر جید این راناکا کاش

به خوف سحران مکر زون چون

چلو دست پاناخت اقم بدن

چم نا با بو گوشه زنگه و در

با کون چرید جله بازت روش

بر لابرو سواس خنده حوا

بایم غلس نوزات به صفا

جه تا و رادار ساط لک خم

په راپیکه و صد شمار و آخر

غیر صبرت ز قنا که کجاست

هر کاریت زانا آجل پیدای

ریگان و اسپر بز و پنه اصل

نانا مفتی یادت بر و خیر

سما عش بیگانه صد افتون

و کوزه گیان سوز سفا که رس

خدیج نیم بگرد خدیج

با نامه و عنایت بنویسند و بخشند
 بیم برون نشد بر هیچی در بستر

مردی که کوشش به خط استوار کند
 کلیش سوز داند و نه آغ راغ
 کردن و بر زبان پای کسی دهانم
 کشت اگر زدم بر سر او برود
 بر این جاده چون خوش برون
 و خیمه ای چون آفر نام
 نایب و برون گرمش به اصرار
 مکتوب و پزده و شبان شبانم

خوشبید که بر جبهه ملاحظت پند
 گرز سپردن کردن و در بلده
 طوف ز مهر پر لالان نام
 خراش دیم تمام این کردن
 نای برشته میروم و قطره آب
 صافه حمزه ای بود کنان اعضا
 نسر جوش خم جای ناز ستر
 بیج در تا پزده میخ کردم برون

<p>که چه عواید طرد و امپیش دین</p>	<p>و آنچه مهر و ان و فاشان نین</p>
<p>صد پیکان خار چیکان نبدل</p>	<p>اولی بنامان و پشان و بلندر</p>
<p>بدین جبه کلشن ماز بی سس</p>	<p>جو دمایای شرط پشان اوبس</p>
<p>حکم زمانه کونو کونو</p>	<p>فدایت نامان پی کسم هر تو بی</p>

سید ز مقاسی ول با و ز او در
 از نر سیدت من یا کویم کرد

۱۵۷

<p>پای استاد که آ کیر سرتشق</p>	<p>طهر که بچین قال بوته عشق</p>
<p>خسید پار کم بیفش کردن</p>	<p>کودان و مفرق بوق صفرا دارد</p>
<p>سوادش لادو شو بخته اصل</p>	<p>متر تر یکد اجزای نرد اصل</p>
<p>چنی مرداری هدف کاسه شعور</p>	<p>تا اشرفی رنگ سکه ضرب جوز</p>

دقت عرض حسن ازین دست

ایم قبول کرد و بنای پیشکش

مکتوب زری ناز و ای شایسته

تا قبول طبع آهنگ ناز بود

کس چه ضامن و حاضر نگذاشت آورد

چه هر بیاری نبود و پیشکش

بجز کینم چه زال یوسف

به عقیق مایم کیشو تا صدف

دشمن چه بین بر که یاران
سوا جان را هیچ یوسف خرد پاران

آینه ظهور صفات غیبی

نگار جلدی بر سر لاری

بر مان قاطع اثبات هستی

دارو پنهان خود بچاوستی

چه در چرخ حسن و بی نمانده

ملاطفت هر آینه است نمانده

یگر چه شوق زین کردن

چه لاله چشم ز میوه او بر

تاجی آغضانم نرودی پروده پوس	مشغولکن و ز کثر اشبات یا هوس
غیر جبه حیات پیچ زین باقی	واژه حرارتی ماناها کاسات

۱۵۹	مستم کرم و جام باد کد کسر شاد تا کس کز انز شنان یا یار
-----	---

یادیم زنی جبه کز دین خالدا	جنی بال طیر باد شامه
انظهار آیه کز بسته و رون	دیرم و دیرت فر صت ز رون
دکترین دایم بار پیش فر نشین	دنیام بی اینک بالای تو نشین
بغیر جبه حریر او بالای نام	منی پیچ ضعی غمگین جبه لام
بلد چش کرون کرون چکر	حرار پیش و مابین رسو تو او

۱۶۰	کار کز حریر تو نام ز در نه من جبه کوا حریری تو جبه کوا
-----	---

پنجش بن زبانه آخده سران

شاهی بزرگای شمشاد خان و شاد

مره بزم کیف دله خم و نیم

روشنی دیدم سرمایه ز بیم

و نامم هم جریمه در بود جلد ا

پنجه را چون و قام تا شود دلد ا

نزرعه خدیج انانیم کالان

تا بقیه بسنگ سرخیم بلان

از کشتن بیا کشتن و نرود

در نه زمین و نرود ز کشتن نرود

سر تا پای و پیش خندان خسته بود

در آبل و دام به بحران بسته بود

بیم تنوشکی بیای که سرزدن
رایه من سوزان در کسردن

ز بیم چه دینه فلک آوا و نرود

نامه بی بیم خاست رقم کرد

میلت نرود اهر چه لان کون

رن و بیم چون و چون سورا

<p>بیمار و نای زلفت کبر رین نایه نای سله ا جوا و ش زین</p>		۱۹۴
<p>جلدم فخر و صبرم آفتابم</p>		<p>نجی چشم چشم شپرت دیارم</p>
	<p>ایله زیله و کاکرتن حور فرو صفتن س بو آئی بر کور آید</p>	۱۹۵
<p>پزده نایین بیم ویردمن شیم</p>		<p>ننازک خیال ایله نه چشم</p>
	<p>تن و دل دل جان جان و بی جانان منه ک و جلوه جز که جوانان</p>	۱۹۶
<p>شراره آه هر حس در تنزل</p>		<p>کرزه چزه زانم کزیه کمره دل</p>
<p>تپ روی کل مناسه سردم</p>		<p>شراره آه هر دل پر دردم</p>
<p>قرصه بر بیره درون پیر به پیش</p>		<p>بوی کرزه چزه سوز سپنه پیش</p>
<p>بواره لوله فرشت صله</p>		<p>جوش ماور پرت دره شک</p>

<p>قَسْرِیْ قَاوَرِیْ كِرْزَهٗ دَلَهٗ سَرِیْ</p>	<p>مَالُو مَالِ شُو آسِی پِی شَاو پِی</p>
<p>قَسْرِیْ قَرِیْ قَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>	<p>بِهَی بَی بَی بَی بَی بَی</p>
<p>آزِزِیْ آسِی سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>	<p>بَسْمِ كِرْزَهٗ دَلَهٗ سَرِیْ سَرِیْ</p>

بَسْمِ تَهٗ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ
 دَلَهٗ دَلَهٗ دَلَهٗ دَلَهٗ دَلَهٗ

<p>دَلَهٗ دَلَهٗ دَلَهٗ دَلَهٗ دَلَهٗ</p>	<p>بَا سَرِیْ بَا سَرِیْ بَا سَرِیْ</p>
<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>	<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>
<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>	<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>
<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>	<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>
<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>	<p>سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ سَرِیْ</p>

و نوشن کن سیر دِلان

فرقن جانن پیاک هون

شهبه مالای کای باز آره

عطر زلف چنی درمال کینا

درمال پای بسته زانم پرستم

بشترن سوسنن نو روز گلدن

سرخین شیدان جندن بگونن

بزخیره زلفان عطر آینه یاز

شترقه کرم نانا

زلف پای بقیده زانم عطر بستم

کرم کرم کرم کرم کرم
نانه زلف و پیش دام آباد بر

۲۹۸

فضای سزم سزم نو و لاران برنو

چکن بی نوای ناکه بوس نسده

شپونا چینی زلف بازیمه داران

نایمن نایمن وار کرم پیش خوش او

برل دینانه خشم نو گلدن نشده

نای بر زای شندن ای سفاره

تا کاوان کاوان دل چون دل پریشان

هر دو سر و سر در هر دو پای پوشان

حضرت آبرو وقت آوایانگه

بانیان طریقه برانگه

هر آبرو آبرو سر وقت آبرو

دگر آبرو بد بخت آبرو

و بسجده مگر دم با رقیب

و آده آبر با ده ساقین

بشقی پیاده سستی چا و است

بر بپوشی چین پای کله است

برق و بپوشد و تم داش و کدا

پلو شکسته سید و امام و جده

ز انام کز دپان هر کوی نوشن

گر و دشمن آرزوی نوشن

بانی محی بکلم آیه
سوی چنوبیسه خاشاک استی

چرخه تو نه آن کاره کردی

بخت تو نه شادی آوردی

در دونه موی ناممه پیش آمانک

تقریر شیرین شکر بزرگت

مجلسم دانستم هر چه کردت

حسنت زیاده بودی در دلان برون

هر جمله بی من و بگله بی تو

درد من نشان نه جانک بازی بود

چه سخنهای صحبت ظاهر با و سخن

چه حاجت ظاهر آما و آسودن

آمانی بگلم ای پنه چپ گردن

خنده صبی آمان آمانک

تخسیر خود دونه ریجان بزرگت

یا داود سرد سخت خسته در بزرگت

من کینا که خاست و یادم کردن

حسنت هر چه بی جمله بود

ایم نکاست زین تر آندان بود

دایم میل هر چه کس کس

خیالم گوشه آساکه کردن

دایم خیر هر چه زودش آوردن

پایہ شاد پیش زین پیشش
بل بے بقا بڑ سزاؤ پیشش

۱۷۰

چشمی ہر زیاد ہے دور و بان دور

عہدِ رحمت اور قبرِ حوری سب جوئی

ماند دل اولاد آوا بڑ دس ہے

ہر کج بے لایہ کینو نام ہے پیش

جہانِ درونم پیکھان و تیر

زوانم دایم وہ پیش آئی قریب

کین رحمت کرو و صلش آؤ دوری

دور دور و دین آسانت شام

سرسا و ام و چم آو پالای ہے

وشک و مینت و خفت سب جوئی

ار صد تری درون پر پت قصیب

اپہ خسر تان پیم بن بد آئیش

خصوصی تو کلاکت ہو بیون دلگیر

دل فریب درو کجا ز درون

میں خبروں آئیز گردن بولاری

خاص ہے ار صد جاہ شادی و بان

طوَر دَاو حَرِیش مَآو دَستَره	رِیَہ مَکَل مَکَل بَستَره
تَنہ بُو بے گِیَان سَافُو مَورَاوہ	آزِیَت آسْتَن مَآو دَ مَآو ہ
اِرَادَت کَرُوں جِنجِ حَسِنَت بے	سَنَفَم کَیْنَم بَالَا طَوَل نَم
گِیَان ہَوَای صَحْت جَسْم پَہِش	مَکَر پَآی مَکَر بَر بَر بَیجِ رِیش بُو
وَرَنہ مَستَنہ رَو بَیجِش وَتَی رَکَن	۱۷۱
رِکَاہِ آو رَاق جَسْتہ مَکَر دَوی	بَجَرِکَت جَہ طَرَف بَاد وِیشَوَا
کَرُوں وَ فَرِشِ رِیَای کَد کَکَاں پَآرَان	۱۷۲
سَفا پَ رِیش نِیش زَا مَہ بے جَار	خَد صَہ کَلدَم نُو دِیَم وِجَر
سُوْرہ حِیَاط مَہ سَافُو وَ فَاں تَوَن	۱۷۳
آرُو فَا تَن بُوں زَنَد کَم جَہ کَوَن	

دا خوام چند دوست نازک نوکالان

آستون کمر کن چو دردی نالان

۱۷۴

ایه ناجوان من پیشویش نامل
کفتنی خاک مگر است پانامل

هر جان که در دل من
کند و در دل من
کند و در دل من
کند و در دل من

شایزه کجا و چه بر وجه که با نه

شاینگه هر در آرزو بالانه

بارکت بوزم شایر بود خرق

عشوه و کبر شمشیر پیش برف

تو خواسی خودم خاص کرمات

بوسیم اندام عسری بالان

ایزه شاره لکا و خشمه درم

نمانی بالاد آرشوی و کرم

کرزه بالای نه کره دانه نه

یکه قطره خوی زشتی جامی

دیای نهانی پنجه لکا چشم

شوله شوق زرد شام چون نم

شوی بای در سال حیره نهان

سوزه صحنه و چه بر سر قاض

نامه گران و لغت خوشخوانان
 زره بازو بسته خسته خرقا
 نجه و لاره خاص نچه بن جان
 بزّه طموره و سوز نامه نه
 بزّه تو خاص سیر مهر روان
 باری بخیز سینه باور هم و یا ز
 ساقیه و اده باده زشتان
 یاران و درواز مجده بسته
 یه چشمه شون سایه قرقر

صدای لایحی لایحی لایحی جوان
 خزه چین شده و نازک نرمان
 آما و لوان بقص راس چپ چپ
 خزه قرینه جبرک چوقه و پله
 پسر برین مهری نامه روزه ان
 شادیت تاسر بوغیت شو و باد
 یاتاق ماشای میفروشان
 دیدنی از بزر ناد و سوره
 یه سوزه سگین در دین کوه

یہ سَطْرِبِیْنِیَہِ قَدَحِیَہِی

جای بِنَادَہِ صَافِ کُنَاہِی

بِرَبِّہِ سَوَی جَاہِ بَادَہِ پَرُوْرَدَہِ

تَاہِی زُوْی سَوَی سَوَی دَرُوْزَا

کَلَدَہِ نَہِ پَچِ بِلَاہِ مَرِ حَرِزِ

فَدَتْ بُوْنِ سَا آہَا نِ سَا تُوْجِہِی

نَہِ قَمَّہِ سَی شَیْئَہِ نَزْکَاہِی

مَرَاہِی چَیْنِی وَرَقِصِی آوُرَدَہِ

تُوْنِ دَرُوْ وَاہِی سُوْزِ بَیْخُوْنِ دَا

لَرَہِ کَرِزَاہِ صِرَاوَزَا وَاہِی

مَعْدُوہِی جَہِ دَاہِ دَیْنِہِ خَاہِی
دَاہِی پَہِ وَاہِی مَہِی مَہِی مَہِی

۱۷۵

قَمَّہِ شَیْئَہِ سَی شَیْئَہِ

نَبِ دَخْشَہِ چَہِ وَاہِی

وَاہِی حَرِزِ نَفَرِی مَحَاسِی

وَاہِی پَہِی نَاہِی وَاہِی

قَضَاہِی وَاہِی مَہِی مَہِی
مَرَاہِی پَہِی مَہِی مَہِی

۱۷۶

X

طاهره طاق و سون زارتم

من خوخت جفت چختن قائمتم

گره و ستن و پرش جسته زین

یکجا زگر می جوش نامه بدعالمتم

یه صدای بینی مذاقا طالع ویم

یلا فاهرس هر س طالع ویم

په دور باران امم خور یوت درو

پسای و سس نین گره خورن چکر

چختت پیم پیم جام ما صبر ای

زوشات پیم زوخو درو مهوری

خبر است هم است است ای فاه

دک پینا و است باره پاره

گلزار او درو حوری نازاران
گردش و سر مشق جز که خنبار

۱۷۷

شجایا سزوی جا زنده پیم

دش آماک بیختر ای بی زلدیدم

بن صلحشان بر بینی و جهان

خین بیایم چه و پیم سر مان

ساتے یاد دزد و دھڑری چین کل

وصلم بے کزدن و نزار قاتل

بر کائنات زانانک ملک کبشت

دائست و سلم و رواد و صد

شاو بے و جوی دیم بکتر شاو
بلد بویارون بزمی و آزار

۱۷۸

آو خابز ملا س جی و کشته

منبر لکھای صیاد هزاران غرور

شعبه کیم هزارانم و روده

نم زانم زو خواو پے ویش سر

بر سیدی صدای مار دم شکر

سیمیای بوی باروت مرده و مرده

ک ت انای سیر سیر دیار امن

یا پیر وای طاقت پے پار امن

دوم سیر و بوسارای بر و مرده

وصد سیرس و کز جشم سیر و

صه داورون مکریم چینی
باز دیم پندر مش پے جا پند

۱۷۹

<p>نو او حرمی آو و وصل جان</p> <p>اخبار و تاسی چنگ و شانا نرد</p> <p>سیر شکوفه پای لاره داران</p> <p>هنی شکوفه دیدنی و جسم</p> <p>بچ هون طرحش آو روده</p> <p>اید کردن و دشت کلبه ز سبک</p> <p>ایر بوی هون ندو رای گد زین</p> <p>چینی دیدم میرم تاوان</p>	<p>رشی آو صفا و سیر دیدنی یاران</p> <p>ایر نه آو حرمین هم ناما و سوز</p> <p>وقت تماشای سوزه شتاوان</p> <p>مداره نو بزم مشکوفان هم هم</p> <p>موجب رعبه چشم طغیان کرده</p> <p>آو ساری بعد اش آو کردن</p> <p>آو بزه اندازه گشتی برشتی</p> <p>آرنامه نامان قاصد نیوان</p>
--	---

آرنامه نامان قاصد نیوان
 قاعله بچ تا قام قیاس لنگن

جو آنی ویز ز واده پیرین

روی آول سفید سیاه چون قیر

در زبده عین بین سنگ و تار

دندان چه دمان یک طاقه نند

پیشانی لوان زبان زانو

فکر دوز و کاجی و برتر کردت

خجالتی بزم نامزد استی

خجالت سماوز بین پیر کردت

عالم کرم انسان تقصیر بارین

شسته شادی شی ما ز ویرین

سوی آول سیاه سفید چون شیر

یا بی عادت کمر پسته نزار

یا پنهای دندان زنده ای هر کس

خدا حافظن آو هموار نو

باورد و خیال کردت و برت

آنست غای بزم نام دزدانی

طلعت نقرش لعل ویرین

ملایک حیران سر مسارین

صِرَافِ فَرَا دُش و کَرَمِ اَیوان

مِیَزانِ جَهَنَّمَ دَلِ پَرانِ

مَریشِ عَظَمَاتِ نَرِ تَهانِ

مَیَمِ کِیانِ سَنَدِ نَبَرِ رُودِ

جَهَنَّمَ شَوانِ بیدارِ بَرِ جَهَنَّمَ

دَشِ مَناجاتِ مَورِدِ دَهِ

بَرِ بَرِ آسَمِ پَ چَا رَهِ شَوِی

یَا بَه کَرَمِ مِیَنِ کَرَمِ آوانِ تَر

هَر تَرِ عَظَمَاتِ دَانَا و تَوَانَا

بَرِ مَهرِ جَهَنَّمَ تَوَانِ تَوَانِ تَوَانِ

فَلِ سَنَدِ بَرِ مِیَنِ بَرِ مِیَنِ

دَسِ سَنَدِ مِیَنِ جَوْتِ قَرانِ

فَرادِ بَنانِ اِجْماعِ مَحصَلِ

بِغَرِ مَهرِ مَهرِ مَهرِ مَهرِ

بَنانِ و دَرِ کَایِ مِیَنِ کَرَمِ مَهرِ

بِرانِ فَرادِ خَلَوِی مَقْدُومِی

رَحْمَتِ جَهَنَّمَ مِیَنِ مِیَنِ فَرادِ مِیَنِ

تَوَانِ مِیَنِ مِیَنِ مِیَنِ مِیَنِ

بل چمن برین شای کرم سینه
بدر زده جرم شرساری

۱۸۱

بچه می زده ای کتاب ضرورت

بچه خالو کم قدیم دستورن

اوش نرخی چشم ایپد و دم سواد

نامه کتابت و معدوم یاد

عشقه قدیم تازه کرده

گرد زده ایش درون برده

اظهارت پیری بند کرده

سیرت به انشای زانم نوزده

مراهه بین نمک چه قاصدیتان
زجه زانیت دای چه زانیت ایش

۱۸۲

وشت هه مینای دشت ساقه

سز شاز سز جوئی میخانه

فارغ تصورت فرقه لایق

پای مرسته قید صیاد معنی

شرکت نای و شادی قهار

شیوه های شیوه شیرین

شائسن نتجه قیامت سختن

یے داوا ای سخت نہ محال اتن

یکر عقمن ^{قصابی} فضائے سحر پیر

من خونز انام آدب تقصیرن

بذیہ پیمیلیت و جای یادان

صد زوبت یا واقربینہ طالع

آخه حال زانیت خیر ^{انگ}

پے تسمه ^د رومولام کافین

ارے پیر و ^د ورمیلیت کرد

مذعات الزام حرصم بد سختن

قیامت مجموع نہ خیالاتن

غیرتہ و سیدہ دلپل تقدیر

واشہ بر کاران صلات بلکرن

بواتہ بد لو ^ع ملیرم تاوان

اصتیاج چشن بانای مقالے

بے ترانام منافی طالع

بے باکیست صہ روی بے انصافین

بے بد سختی من هر صی ^د بے ویر

آما چف بیل جی ویش سران سر
پے تیا طے ویش کس ناس بر د

x

اورو نامه ایش شو انتر فتم

دانا و آئی آو و زین کفتم
اسی

گو یاد روت و جوش آما ہے

جہ نامه ولین پوت فاما ہے

گو یاد آتے توم ہے میل وانان

یا غیر توم جد دل و دل سر د زانان

امی رومر آکات جہ مہر سینی

رو یہ یار انت جہ خاطر شین

چنخ تار کورہ درون جوش کورہ

یا ناز ویش و صر باور و

آرزو مند ہے بو تیزہ رازش

لشہ بو ہے راز مہر سی نرازش

بسونا علاج ویش سید زناز

بے تقریب چپوی بہانہ سازو

یا بو اچو گیان یا و اچو زو خاؤ

چپوی بکر و مہر س بو جو اڑ

<p>عظام بر شعله خنک در آب تانامت بیوپه سارنی درود و برود سرد بون دل سردت زلف مین خوی فیضی ضربی سقیم توئی هر و یا ز درود دیو دیو من</p>	<p>آرزوم آما یا ناکه تو بی پوچی سخت بی آرد بیم کرد و مانه من لال بون سیمیت و اول بن معازول ضرفتم توئی دار که سز کل حال شیرین</p>
--	--

<p>آرزویشم و یا ز تو نه بستری و مرگت هفت جا تا شرم بستری</p>	<p>۱۸۴</p>
---	------------

<p>سرتاپای ستم آهر و در اوه بر آقضای پریشم کسرتاپای ویش مغز و استخوان هم سپه استرنا</p>	<p>را مشو هم خان و نم سرداوه جسته ضعیفم استخوان پریش تو دشت و پواسم نفت پیدار</p>
---	---

کس نه بے آرایش کرد و سردا
 ظاهر آدم هم کوشش لفتن
 به تاوانه توره درون
 سنا با و ز آوی حسانه
 معنی کو که سازیش بستم
 نه چی ساید ز قضایه نام
 بوشت بده ما تم سازش پاره
 باوره با طقام طیار که
 در پیش تیغ شوق مولای ز

پیش برزج و نیز طرفه
 داخوبه حوسان بستم هر وقت
 دین سر و از کرد زو خا و چن
 پیم دزیت جامی خاتم بدخانه
 سطور رسته تا بستم نه خم
 دمی دزته نه درون زو خاتم
 بالام و کمالی خان بزه پاره
 شو خفتن شوم به زار مار که
 بسوزد درون بر روی دین برین

قضای پخت زک که من لفظی	آبجاء حاجب ستم سالیله دردی
------------------------	----------------------------

۱۸۵	باور ز کوره هر دو خند و بخت روی تو بیخ اولای معده وی بد بخت
-----	--

اشو تپا لے جسته ز بر دم	دیان سرواز کرد دله پیر ستم
خیالان خام آوردم بر دم	تا اترجه دمه من سه سردم
زواو کج بد و دین دروندا	هونا و هوز شانش جسته بزودا
تکارانک رنگ رنگ کلون	قرچه برشته نزه درو دم
چغنه دانه سز ساج هوز نامم جابضا	صنا و در کل صه اشراه ناز
سوز نامی سوز نام و پنه شو	بیم سز نه سبحان آورده کوی
تو من تقشس نیم یایم و تقشس	یجاء اشو بر ستم من بزدل

آوند خیلان آوردم پر دم

رود جبهه رود فیض زار روز لیم

فسر زویم تنخواهی سطور است

چند پیکر تخریب لغت ساز است

سازد و پیش عشق باز که شکا

مغنی بید زیت ریشوساز است

بگفته خاتم ثوری و با د

ساق ساد و خیل و فریارم ترس

دوری درون ناز و پیا کوه

بهر چه زبون جبهه سهرم

ساقه جامی آبخار و خیم

بید زوای نیچی از تار پیش گازی

بر آرد تو شوی شرافت کار است

بیکان مشطرن پیری تیره دشت

بشوق آو که تو شوی آواز است

همای جو اتم فریم پن مراد

ببروی نازده جام پیره و دس

زنگت غریزه ای منی بیا کوه

